

Thơ

Điện

Biên

Phủ

NHIỀU TÁC GIẢ

2000 - 2005

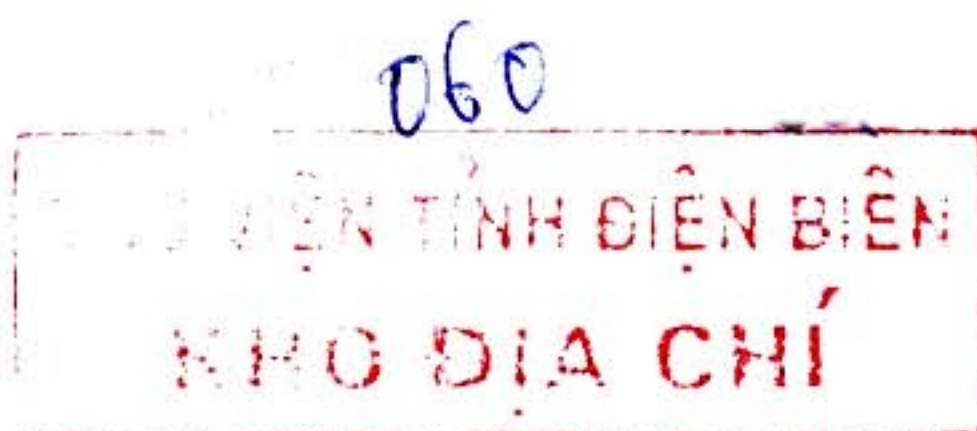
CHI HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT THÀNH PHỐ ĐIỆN BIÊN PHỦ

Thơ
ĐIỆN BIÊN PHỦ
Nhiều tác giả
2000 - 2005

895.9221
H.400 Đ

NHIỀU TÁC GIẢ

Thơ Điện Biên Phủ 2000 - 2005

CHI HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT THÀNH PHỐ ĐIỆN BIÊN PHỦ

Lời nói đầu

Chi hội văn học nghệ thuật thành phố Điện Biên Phủ, tỉnh Điện Biên với gần 50 hội viên. Hội văn học nghệ thuật tỉnh cư trú trên địa bàn. Nhiều đồng chí là hội viên các hội văn học nghệ thuật chuyên ngành của Trung ương và hội nhà báo Việt Nam.

Là những người con sinh ra và lớn lên ở Điện Biên hoặc nơi khác đến và trưởng thành, tâm huyết gắn bó với quê hương xứ sở hoa ban, vùng đất lịch sử anh hùng, có người đã cống hiến trọn đời để lại những dòng thơ ngọt ngào, nóng hổi cho hôm nay như nhà thơ Lương Quy Nhân, Xuân Ngọc và Văn Hách.

Chi hội xuất bản nhiều tạp chí, đặc biệt hai tập thơ: "Nắng Xuân" và "Thành Phố Trẻ" đem đến cho bạn đọc yêu thơ đồng cảm những đổi thay phát triển con người và diện mạo thành phố miền cực Tây Bắc Tổ quốc.

Trước thềm đại hội II chi hội văn học nghệ thuật thành phố nhiệm kỳ 2006 -2009. Chi hội tập hợp tác giả tác phẩm ở các tạp chí văn nghệ thành phố ra tập thơ "Điện Biên Phủ" của hơn 30 hội viên và cộng tác viên làm thơ và yêu thơ, chào mừng đại hội II chi hội văn học nghệ thuật thành phố và đại hội IV Hội văn học nghệ thuật tỉnh Điện Biên.

Tuy đã hết sức cố gắng trong việc tìm ở các tạp chí đã xuất bản để tập thơ "Điện Biên Phủ" ra mắt bạn đọc, với điều kiện của chi hội. Song không thể tránh khỏi những thiếu sót.

Mong bạn đọc yêu thơ góp ý xây dựng. Xin cảm ơn.

Chi hội VHNT thành phố Điện Biên Phủ

PHẠM QUANG BÁ

Bút danh: Nhật Nam

Năm sinh : 1932

Quê quán: Nghi Trường, Nghi Lộc, Nghệ An

Trú quán: Tổ dân phố 17, Phường Mường Thanh thành phố Điện Biên Phủ tỉnh Điện Biên

Cộng tác viên báo văn nghệ quân đội và viết báo cho báo Điện Biên Phủ.

Ngành thơ: tác phẩm đã được đăng tạp chí văn nghệ quân đội, Báo Điện Biên Phủ.

Lần đầu thấy Bác

*Giữa vườn hoa Ba Đình
Vào mùa xuân năm ấy
Trong ánh nắng chan hòa
Sắc trời xanh thăm thẳm
Nhân Quốc khánh nước nhà
Tôi được trông thấy Bác
Lòng tràn đầy xúc động
Bác bước lên lễ đài*

Khi Bác giờ mũ chào
Tràng võ tay không dứt
Triệu tấm lòng chân thật
Hương về Bác người cha
Một thanh niên miền quê
Lần đầu tiên thấy Bác
Với dáng người thanh cao
Vàng trán rộng mênh mông
Cặp mắt hiền long lanh
Ánh lên lòng nhân ái
Một con người huyền thoại
Như hào quang chói lọi
Soi dõi đường ta đi
Tôi lắng nghe từng lời.
Nuốt từng câu từng ý
Bác luôn nhắc đoàn kết
Xây dựng đất nước ta.
Tự do và hạnh phúc
Mọi người đều ấm no
Ai cũng được học hành
Một quân nhân thời ấy.

Lòng tràn đầy mơ ước.
Đi theo đường của Bác.
Một chàng trai ngây thơ
Nơi đồng nội quê mùa
Được bước vào quân ngũ
Giữa lứa tuổi đôi mươi.
Tâm hồn ôm hoài bão
Cống hiến chọn đời mình
Theo lời khuyên của Bác
Bác đã đi xa rồi
Vào lòng người bất tử
Cứ đến ngày lịch sử
Thành lập nước non nhà.
Lòng tôi đầy cảm xúc
Được thấy Bác lần đầu.
Giữa vườn hoa Ba Đình
Vào mùa xuân năm ấy

(Phạm Quang Bá)

Viết cho Báo văn học Điện Biên
nhân ngày 19 tháng 5 năm 2005 sinh nhật Bác)

Sáng tháng 5

Nhân ngày sinh nhật Bác

Sáng tháng năm trời xanh cánh sen
Chim bay chuyền cành, hót chuyền cành
Báo mùa sen nở nơi quê Bác
Ôi! sáng tháng năm, tháng ngọt lành

Con trở về quê Bác sáng nay
Tình đất, tình người, tình quê Xứ Nghệ
Vẫn đậm đà ấm áp đời nước chè xanh
Bác đã đi xa, nhưng tình Người để lại
Lời dặn ngày nào vọng mãi hôm nay

... Nhớ làm tốt" sửa sai làm thêm ngô và lúa
Để mảnh đất này mãi mãi tươi xanh...

Lời Bác dạy trước lúc đi xa.
Đã trở thành niềm tin tất thắng
Mỹ cút, Ngụy nhào, Bắc Nam sum họp
Đất nước sang xuân bừng sáng công trình

Con viết bài thơ sáng tháng năm
Để tưởng nhớ Người mừng sinh nhật
Dù nghĩ cả đời không sao viết nổi
Người là mặt trời: Chân lý, niềm tin

Tháng 5 - 2006

Áo trắng

Kính tặng các cô y bác sỹ

*Đảng cho em chiếc áo Blu màu trắng
Khoác lên mình sứ mệnh ngành y
Dấu cuộc đời gian khổ hiểm nguy
Em vẫn sống vì dân, vì Đảng
Đảng cho em chiếc áo Blu màu trắng
Là sắc màu biểu tượng của lương tri
Hoàn cảnh nào em không được suy bì
Phải có mặt khi có người cần cấp cứu*

*Áo trắng em mang sắc màu huyền diệu
Và trong em không thiếu tình người
Em sẽ có mặt khắp mọi nơi
Khi cần đến không được mình thiếu vắng*

*Em đi cuối hành lang
Ánh đèn điện lung linh
Soi rõ áo em màu trắng
Tiếng gà khuya ở đâu xa vọng
Sắp sáng rồi em thức trắng đêm nay
Mắt thâm quầng, rời rã chân tay
Em vẫn tỉnh cho niềm vui đồng loại*

PHẠM ĐỨC CÙ

Sinh: 1930

B.D. Phòng Không.(CB.Hưu trí)

Quê quán: Hưng Hà, Thái Bình

Trú quán: Huyện Điện Biên tỉnh
Điện Biên

Là Hội viên Hội VHNT tỉnh Điện Biên

Hội viên Hội VHNT các dân tộc
thiểu số Việt Nam.

Một thời để nhớ

Anh ơi còn nhớ năm nào
Chúng mình cùng kéo pháo vào Điện Biên
Qua năm mươi sáu ngày đêm
Chiến trường máu lửa ở trên đất này
Nhớ về năm tháng những ngày
Pháo ta đòn dã nổ trên vùng trời
Máy bay giặc cháy tơi bời
Năm mươi hai chiếc, đi đời nhà ma
Phòng không cao xạ của ta
Lần đầu xuất trận như là thần tiên
Đoàn ba sáu bảy không quên
Vẫn còn mãi mãi trong thiên sử vàng
Mở trang lịch sử huy hoàng
Đoàn ba sáu bảy vinh quang đời đời

Kỷ niệm 52 năm Ngày thành lập đoàn 367 pháo cao xạ 1-4-1953 - 2005

NHỚ BẾN BÌNH CA

*Ngủ ngời một giấc đầy đà.
Giật mình nghe gọi xuống phà nhanh lên
Tiếng người em gái thốt bên
Kiểm xem ai có ngủ quên trên bờ
Không gian tĩnh mịch như tờ
Tiếng còi réo gọi xé bờ Bình Ca
Đêm nay ai có nhớ nhà?
Dòng sông vẫn chảy Bình Ca êm đềm*

*Đêm nay nhớ mãi một đêm
Gió sương lạnh thấu con tim đáy lòng
Trời cao có chị Hằng trông
Chị ơi đời lính đêm đông đợi phà!
Đêm nay chị cũng xa nhà
Cùng anh Bộ đội tiến ra chiến trường
Chiến khu gió núi ngàn sương
Soi sáng dẫn đường cho bộ đội ta
Nhớ đêm tháng chạp năm ba
Hành quân qua bến Bình Ca đợi phà.*

Kỷ ức một mùa thu

Giữa lòng Hà Nội đó
Cầu Thê Húc đỏ đỏ
Hình bán nguyệt cong cong
Và Ngọc Sơn chùa nổi
Giữa Hồ Gươm Hà Nội
Gió mới mùa thu về
Mát lòng dân cả nước
Cờ Tổ quốc bay cao
Nền cờ đỏ hồng tươi
Sao vàng tung năm cánh
Lấp lánh cờ búa liềm
Hết đời làm nô lệ
Vang tiếng cười tự do
Áo dài bay trong gió
Những cặp má tươi hồng
Khắp Hà thành đô thị
Cũng rộn rã đông vui
Người, xe dòng ngược xuôi
Miệng đầy ắp liếng cười
Cả Hà Nội náo nức
Cả đất nước cùng vui

Ba mươi sáu phố phường
Cửa Bắc về cửa Nam
Quanh Tây hồ lộng gió
Rực rỡ những cờ hoa
Hình Bác giữa thủ đô
Bác giơ tay vẫy chào
Cùng toàn thể đồng bào
Chào mùa thu cách mạng
Mừng non sông đất nước
Mừng Độc lập tự do
Nước Việt Nam dân chủ cộng hòa
Nhớ mãi mãi mùa thu cách mạng
Giữa Ba Đình vang tiếng hát Quốc ca./.

(Ký ức 1945 - 2005)

MỐC SON VÀ MÁI TRƯỜNG

*Đồi Al mốc son lịch sử
Gương anh hùng bất tử vô danh
Đất Mường Thanh nhuộm máu cha anh
Cho Điện Biên mãi màu xanh hoa nở
Dưới chân đồi có mái trường chuyên
Trường thân yêu phổ thông trung học
Giữa lòng thành phố mới Điện Biên
Bao lớp người những thầy cô giáo
Lo vun trồng cho thế hệ ngày mai
Có những em học sinh thường nói
"Hình ảnh thầy cô còn mãi mãi
Dưới mái trường này trong cả trái tim em"
Các thầy cô dồn bao tâm huyết
Những đêm khuya viết giáo án chấm bài
Gội sương gió thời gian bao năm tháng
Dưới bóng đèn mái tóc đã bạc màu
Trường trung học có bề dày truyền thống
Bốn mươi năm qua chặng đường dài
Bốn mươi năm chắp cánh cho đời
Lớp lớp bay đi khắp bốn phương trời
Xây dựng cho đời hạnh phúc tương lai
Vẫn nhớ mãi cái nôi trường trung học
Bên chân đồi Al mốc son vàng./.*

5/2004.

Quê hương

*Quê hương là đất là trời
Là đường là lối là nơi đi về
Quê hương làng xóm chân quê
Mênh mông đồng lúa con đê bến đò
Quê hương cha mẹ dành cho
Chăm lo nuôi dạy tháng ngày lớn khôn
Quê hương nơi mái trường thôn
Thầy, cô bạn hữu đồng môn học hành
Quê hương là nghĩa là tình
Cây đa giếng nước mái đình thân yêu
Quê hương sớm sớm chiều chiều
Những ngày còn nhỏ thả diều ngắm trăng
Quê hương là gốc cội nguồn
Có cây có lá linh hồn tổ tiên
Quê hương là chốn linh thiêng
Là sông là núi đất liền Bắc Nam
Quê hương biển bạc rừng vàng
Chính là Tổ quốc giang sơn nước nhà
Giống nòi cùng mẹ sinh ra
Không quên đất mẹ quê cha cội nguồn./.*

6/2005.

Tầng cao tầng thấp
Núi mây trời, dáng đứng Điện Biên
Đường xanh cây, cột điện cột đèn
Nối đất trời, "Mường Then" * huyền thoại
Người Điện Biên mưa dầu nắng dãi
Từ thừa cha ông giữ bản, giữ Mường
Ngày đổ mồ hôi trên nương
Tối về đèn chong le lói
Vời bát cơm ăn
Đói từng hạt muối
Nay là chủ nhân, là công dân
Thành phố tuổi xuân
Giữa trời hoa ban trắng
Tôi đi giữa Điện Biên
Sáng mùa thu đẹp nắng
Nhìn bình minh rực sáng chân trời
Xao xuyến một thời quá khứ
Điện Biên Phủ - Hồ Chí Minh bất tử
Thấm máu cha anh, sáng ngời trang sử
Hôm qua, hôm nay và muôn đời
Nghiêng cánh chào
Thành phố trẻ của ta ơi

* Mường trời

Tầng cao tầng thấp
Núi mây trời, dáng đứng Điện Biên
Đường xanh cây, cột điện cột đèn
Nối đất trời, "Mường Then" * huyền thoại
Người Điện Biên mưa dầu nắng dải
Từ thửa cha ông giữ bản, giữ Mường
Ngày đổ mồ hôi trên nương
Tối về đèn chong le lói
Vời bát cơm ăn
Đói từng hạt muối
Nay là chủ nhân, là công dân
Thành phố tuổi xuân
Giữa trời hoa ban trắng
Tôi đi giữa Điện Biên
Sáng mùa thu đẹp nắng
Nhìn bình minh rực sáng chân trời
Xao xuyến một thời quá khứ
Điện Biên Phủ - Hồ Chí Minh bất tử
Thắm máu cha anh, sáng ngời trang sử
Hôm qua, hôm nay và muôn đời
Nghiêng cánh chào
Thành phố trẻ của ta ơi

* Mường trời

Đôi bờ

(Viết tặng người xưa)

Cách nhau chỉ mấy gang sông
Muốn sang thăm bạn lại không có đò
Giá mà hai ruộng chung bờ
Thì đâu anh phải lụy đò sang thăm
Xa em như lá xa cành
Gương soi bóng lẻ con tằm vương tơ
Vàng trắng trôi, trôi hững hờ
Thuyền xuôi tìm bến ngẩn ngơ giữa dòng
Liu diu cam quýt đèo bông
Tôi yêu, yêu mớ bông bong một thời
Cải ới theo gió về trời
Bâng khuâng ai đứng nhớ người tình xưa

060

Chén rượu lời thơ

*Anh đến thăm nhà em
Đến từ khâu chua khâu tắc
Lên sàn cao cầu thang chín bậc
Chén rượu chuyện mở đầu
Tay trao tay thẳng nồng tình bạn
Chén rượu nâng chén rượu cạn
Lời nói chạm đôi môi
Anh ơi ! mời anh uống
Uống cho ngọn núi thành đôi
Mờ mờ quả đồi hai bóng
Con suối nằm nghiêng tay ấp bàn tay
Rượu Điện Biên nửa ngọt nửa cay
Gặp anh đây, nào ta cứ uống
Uống rõ say
Sẽ thành đôi bướm trắng
Bay lên tận "Mường Then"*
Anh thấy nàng tiên tắm
Bay xuống "Bản cắt rốn"*
Trải đệm bông anh nằm
Anh ngủ với câu hát
Em là luồng gió mát
Mát lạnh cả hành tinh
Sợ vợ anh nó biết
Chê em cô gái vô tình*

** Mường trời*

** Tục ngữ Thái*

Ăn tết ở Tà Dinh

Võ ngựa rẽ lối mòn
Gập ghềnh gập ghềnh lên đá
Lên Tà Dinh bản Mông chon von
Mây mù trắng xóa
Nặng lên mở cửa rừng hoa đào
Mười ngày ăn tết lợn (*)
Sáng mừng một cúng tết gà
Ông mo đánh chũm chọe
Mời ông bà tổ tiên cha mẹ
Hồn về ăn thịt uống rượu ăn xôi
Mời thần núi thần sông thần sấm..
Gọi ma khô, ma tươi
Hú hồn trẻ nhỏ và gặm đùi gà thiến
Vào hội xuân
Váy con gái xòe ô
Bịt mắt con trai nhìn đùi
Khúc đàn môi thì thầm gọi bạn
Tiếng sáo Mông tha thiết gọi tình
Con gái chơi "Mả pao" đánh "yến" (*)
Con trai vục cù quanh quả đất xoay tròn

*Ôm bếp ngủ đêm, mai xuống núi
Sáng ra lưng ngựa xếp đầy túi
Bánh dày thịt lợn mật ong
Giàng Xúa Công vừa cười vừa nói
Sang năm "Mày" đừng quên
Lên Tà Dinh ăn tết nữa*

** Tục lệ người Mông 10 ngày ăn tết thịt lợn, 7 ngày ăn tết thịt
gà thiến*

** Các trò chơi tết của người Mông*

+ Tiếng gọi thân mật

Tháng mười

Tháng mười
Lúa vàng cười trong nắng
Anh đưa em về thăm đất Mường Thanh
Đất Mường Thanh
Có con sông Nậm Rốm hiền lành
Tất bật quanh năm
Cống phù xa lên bãi
Cây lúa bắp ngô
Vật dền vật cải
Quả bí quả bầu
Thấm đượm phù sa
Đất Mường Thanh
Đất của ông cha
Đánh giặc cờ vàng
Tin Toòng - Phạ Châu
Xương trắng đồng hoang
Máu hòa trong máu
Cho Mường Thanh
Vui đón tháng mười

HOA ĐÀO EM TẶNG

Nhận cánh hoa đào nơi tay em
Giữa miền biên giới buổi hoàng hôn
Đường giăng giăng khắp quanh sườn núi
Thác Mơ trắng xóa nước tua rèm

Cái rét mùa đông chưa hết đâu
Gió đan vào cửa phía nhà sau
Sắc như dao chém vào da thịt
Biên giới em ơi rét tuyến đầu

Đi mấy dặm đường mới tới nơi
Hoa đào đỏ thắm nở trên môi
Tết này lỡ hẹn không xuống bản
Đã có em lên ấm đất trời

Đúng chắc trong tay đôi mắt sáng
Giữ vững biên thù giữa lòng dân
Em về anh gửi lời thăm mẹ
Hoa thắm tình người thắm sắc xuân

THĂM CHỒNG

Nhớ ngày mừng bẩy tháng năm
Từ miền xuôi chị lên thăm mộ chồng
Đường dài trăm suối nghìn sông
Đèo cao dốc đứng chị không quản gì
Nhớ ngày chị tiễn anh đi
Trái tim ấp ủ mong khi anh về
Lòng trung thủy một lời thề
Dù sống hay chết vai kề bên vai
Hoa thơm với nén hương bài
Đặt lên phần mộ ngân dài lời du
Dây lòng đất mẹ đêm thu
Huu huu gió lạnh trăng lu mờ mờ
Đêm qua chị lại ngủ mơ
Nhìn anh tận mắt tay quờ lặn tay
Chập chờn thơm khói hương bay
Khóc thầm một tiếng ai hay đoạn trường
Dầu lòng chín nhớ mười thương
Sang năm chị lại lên đường thăm anh

NGUYỄN VĂN CHÂU

Ngày sinh: 4- 7 - 1929

*Nơi ở hiện nay: 66 Phạm Ngũ Lão
phường Bồ Xuyên, TP Thái Bình, Tỉnh
Thái Bình.*

*Chủ nhiệm câu lạc bộ thơ Lê Quý
Đôn tỉnh Thái Bình.*

Nhớ

(Nhân kỷ niệm CM tháng Tám)

*Bát ngát đồng xanh trái nải vàng
Trời cao mây mỏng dạo lang thang
Hương đồng thoang thoang hòa trong gió
Hạ đã qua rồi, thu đã sang.
Đây mùa thu tới... Nhớ thu xưa
Non nước vào thu đỏ sắc cờ
Khí thế bừng bừng như sóng biển
Rừng người vang dội Tiến quân ca.*

*Cái thuở vào đời đẹp biết bao
Quần xanh áo trắng vẫy cờ đào
Hiên ngang tôi bước trong hàng ngũ
Mắt ngược nhìn lên năm cánh sao.*

*Muốn học làm thơ, tôi viết thơ
Mừng đời nay thoát ách vong nô
Không là họa sỹ, tôi ao ước
Biết vẽ chân dung, ảnh Bác Hồ.*

*Từ ấy tôi đi những chặng đường
Có bằng dũng sỹ, có huân chương
Tôi ơn nhớ mãi mùa thu ấy
Như mối tình sâu vương vấn vương.*

*Nửa thế kỷ qua rồi, chóng nhỉ
Mái đầu xanh đổi sắc sương pha
Từ trai trẻ đã thành hưu trí
Kỷ niệm còn in dấu đậm đà...*

N.V.C

VIẾT Ở CÔN SƠN

Vĩ nhân văn võ song toàn
Còn lưu muôn thuở nỗi oan một thời
Lên Côn - Sơn, nhớ Úc Trai
Mấy trăm năm vẫn ngậm ngùi chuyện xưa
Một lòng cứu nước thờ vua
Ngàn năm Đại Cáo Bình Ngô sáng ngời
Lệ chi viên, chuyện động trời
Thay đen đổi trắng, cuộc đời trở trêu
Tài hoa tột bậc cao siêu
Họa tai cực điểm bấy nhiêu là cùng.
Tiếc thay một đại anh hùng
Cũng không tránh khỏi được vòng lụy thân
Tuyệt vời ái quốc trung quân
Lại không thoát nạn nịnh thần tham quan!
Chuyện xưa oan đã giải oan
Ngày nay hậu thế còn than thở hoài...

Quả Vủ Sữa

*Hoa trái vườn nhà rất đẹp đôi
Tròn đều, chín mọng, sắc hồng tươi
Thơm thơm chúng rém mùi hương ủ
Ngọt ngọt còn hơn vị mía lùi
Quyến luyến đã nhiều khi sớm tối
Nâng niu củ những lúc đầy vơi.
Trông cây ngắm cảnh lòng phơi phới
Giữa chốn trần gian bảo: của đời!*

NHẬT KÝ ĐẶNG THÙY TRÂM

*Muôn dặm trùng khơi, vạn nẻo đường
Hồn thiêng về lại với quê hương
Ba năm năm... Những dòng tâm huyết
Bật sáng bừng lên rọi ánh dương...*

Mưa lúc nửa đêm

Nửa đêm đang mộng, bỗng trời mưa
Nước lạnh từ trên dội xuống nhà
Vội vã chặn màn vun vén lại
Tức thì xô chậu té tung ra
Bà ôm cái Tý ngồi than thở
Ông ẵm thằng cu đứng xuýt xoa
Hỏi: có làm sao nông nổi ấy?
Dò ra chỗ ~~đ~~ để dậu mà!

Nịnh

Người ta ngâm vịnh thơ xuân
Tôi làm thơ nịnh phu nhân trong nhà
Gọi em rồi lại gọi bà
Đôi khi gọi cụ, cụ mà vẫn thơ
Ngây thơ từ thuở ngày xưa
Bây giờ già lẫm, chứ chưa thật già
Có cháu thì gọi ông bà
Những khi vắng, lại khề khà em anh

LÒ VĂN CHIẾN

- Bút danh: Xuân Chiến
- Năm sinh: 1940
- Dân tộc; Giáy
- Quê quán; San Thàng - Phong Thổ - Lai Châu
- Hội viên Hội VHNT tỉnh Lai Châu
- Hội viên Hội văn nghệ dân gian Việt Nam
- Hội viên Hội VHNT các dân tộc thiểu số Việt Nam

Thành phố tôi yêu

*Thị xã bên bờ sông
Hiền hòa dòng Nậm Rốm
Cầu Mường Thanh sừng sững
Ghi nhận bao chiến công*

*Những đồng lúa trổ bông
Phủ màu xanh mắt mẹ
Hòa tan bao giọt lệ
Hóa thành những chiến công*

*Điện Biên Phủ anh hùng
Thị trấn nơi Phố cũ
Thành Thành phố Điện Biên
Tôi yêu Thành phố trẻ*

ĐB. Tháng 1 - 2004

NHỚ VỀ NGUỒN

*Nay vẫn nghe âm vang Năm Róm
Giữa Mường Thanh lịch sử oai hùng
Chiến công xưa vẫn còn vang rền
Cả cánh đồng lúa vàng mênh mông*

*Ta vẫn nghe gió hát Mường Phăng
Thức giấc ngủ ngàn năm của núi
Thắng giấc Pháp núi rừng vươn tới
Bản mường vui đêm hội tung bừng*

*Năm mươi năm âm vang núi rừng
Các dân tộc cất cao tiếng hát
Quê hương tôi đất trời Tây Bắc
Đời đời có cuộc sống bình yên*

ĐB tháng 5 - 2004

Bản ta

*Bản ta có ba mươi nóc nhà
Quây quần trong thung lũng núi
Bản ta có ba mươi nóc nhà
Cùng ăn chung một dòng suối
Ta thương nhau từ thuở trước
Khi mặt trời mọc cả bản ra đông
Đuổi con hổ ác đi xa
Dụ con nai, con hoẵng về nhà
Năm canh nghe rõ tiếng gà
Gọi người dậy đi nương đi ruộng
Nên công người bỏ ra không uống
Giọt mồ hôi đổ xuống
Lúa lên xanh mượt cánh đồng
Giọt mồ hôi đổ rỗng
Ngô, sắn dài theo chân núi
Bản ta đi một lối
Theo Đảng dẫn đường tiến lên*

TRƯƠNG ĐÌNH DUY

Sinh năm: 1937

*Quê quán: xã An Bình, Kiến Xương,
Thái Bình*

*Nơi ở hiện nay: Phường Mường
Thanh, thành phố Điện Biên Phủ.*

Hội viên Hội VHNT tỉnh Điện Biên

*Đã có thơ đăng tạp chí xây dựng
Đảng số xuân 2005, báo Điện Biên
Phủ, Báo Lai Châu, Thơ xuân chi hội*

*văn học nghệ thuật TP Điện Biên Phủ, thơ câu lạc bộ Lê Quý Đôn
tỉnh Thái Bình.*

HỘI THƠ XUÂN

*Nay mừng thi hữu buổi đầu xuân
Câu lạc bộ thơ họa mấy vần
Sáu bảy tám mươi... đều mạnh khỏe
Đón mừng thơ phú nẩy chồi xuân!*

Xuân 2006

MẶT TRẬN

*Bấy lăm xuân đẹp thay mặt trận!
Nghĩa kết đoàn là phấn, là hương
Tình đời biết mấy yêu thương
Giống nòi một "bọc" biên cương một vùng
Sắt son bởi một chữ đồng
Cội nguồn huyết mạch con rồng cháu tiên!*

T.Đ.D

Thái Cực trường sinh

*Năm giờ dậy tập dưỡng sinh
Hít thở không khí trong lành cùng nhau
Cụ bà trước, cụ ông sau
Đội hình thẳng tắp, mái đầu bạc phơ
Trăm hai tám nhịp như thơ
"Mây bay, gió lượn" một giờ hiên ngang
Vươn mình uốn lượn liên hoàn
Đảo đi, đảo lại trông càng dẻo dai
Cứ như con gái, con trai
Linh hoạt nhanh nhẹn chẳng ai sánh bằng
Càng tập thể lực càng tăng
Ăn ngon, ngủ khỏe, lên cân yêu đời
Bao nhiêu bệnh tật đẩy lùi
Nụ cười lại nở trên môi người già.*

Thường nhai

Mỗi lần vui đón xuân sang
Bên sông Nậm Rốm ngõ ngang như mơ
Chăn đon, gối lể đợi chờ
Tháng năm xa cách, bây giờ bên nhau
Đôi ta tóc đã đổi màu
Nỗi niềm xưa, nhớ thương nhau càng nhiều
Mình ơi ! Ai nhớ, ai yêu?
Tìm trong ký ức, bấy nhiêu nghĩa tình
Gái trai hạnh phúc gia đình
Thương con như thể
chúng mình thương nhau

Xuân 2006

Mừng sinh nhật Đảng

*Mừng sinh nhật Đảng bảy lăm xuân
Cờ đỏ tung bay khúc hát ngân
Thống nhất giang sơn vui cả nước
Tự do độc lập thỏa lòng dân
Giảm nghèo xóa đói nâng đời sống
Loại nhùng, trừ tham, tẩy bụi trần
Văn minh giàu đẹp ngày xán lạn
Muôn năm Tổ quốc mạnh trường xuân!*

Hạnh phúc cuộc đời

*Tuổi Đảng bốn mươi, dạ thiết tha
Ngắm nhìn Huy hiệu tựa nhành hoa
Lúa vàng ngan ngát hương tình mẹ
Liềm búa lung linh đượm nghĩa cha*

*Tây Bắc - Điện Biên Tổ quốc ta
Khơi nguồn hạnh phúc mãi vươn xa
Lời thề trung, hiếu hòa trong máu
Thành nhạc thành lời, rộn khúc ca.*

YÊU ĐẢNG

*Tôi yêu Đảng, yêu mùa thu tháng Tám
Đảng trong tim như vóc dáng mùa xuân
Tôi yêu Đảng của giai cấp công nhân
Sức mạnh xây đời đôi chân vạn dặm*

*Tôi yêu Đảng như lúa đồng vàng thắm
Hạt trĩu bông cho cuộc sống muôn người
Tôi yêu Đảng, mơ thấy Bác Hồ cười
Đang vẫy gọi lớp lớp người vùng dậy*

*Tôi yêu Đảng, lòng tôi yêu biết mấy
Giấy bút nào ghi hết được tình yêu!*

LÒ NGỌC DUYÊN

Sinh ngày 15/5/1942

Dân tộc: Thái

*Quê quán: Chiềng Ly - Thuận Châu
Tỉnh Sơn La*

*Hội viên Hội văn học Nghệ thuật các
dân tộc thiểu số Việt Nam*

*Hội viên hội văn nghệ dân gian Việt
Nam*

Hội Viên hội điện ảnh Việt Nam

Ủy viên UBTQ Liên hiệp các hội Văn học - Nghệ thuật Việt Nam

Chủ tịch Hội văn học Nghệ thuật tỉnh Điện Biên khóa III

Tác phẩm đã công bố:

- Tác phẩm: Ý Nội - Nàng Sưa truyện thơ Dân gian Thái*
- Tác phẩm: Tản chú - Xiết xương trường ca dân tộc Thái*
- Tác phẩm: Mừng tết rượu măng (Tức Kin Pang Lầu Nó)*
- Tổ chức sưu tầm và phục hồi: Đĩa hình VCD 360 phút Dân ca Thái Tây Bắc.*
- Tổ chức sưu tầm và phục hồi tác phẩm: Tiến dặn người yêu (Tức Sống chú - Xon xao). Trường ca dân tộc Thái đĩa hình VCD 217 phút.*

Lời mời rượu

Rượu này rượu hứng chum hoa
Rượu nặn trầu ươm vàng
Rượu thơm lừng hạt thóc
Rượu đón mừng cô chú họ ngoại
Khi mà trời nắng chói chang còn có gió thổi mát
Tháng tốt gặp ngày lành mà vui
Rượu này rượu đựng đoạn ống tre gai, em xin mời
Để lâu rượu sẽ khô và đắng
Rượu này uống xuống cổ không nghẹn
Càng nuốt xuống càng làm cho đôi ta
nhớ nhau quyến luyến
Một chén em gửi đàn vượn ngoài rừng năm qua hót
Một chén em gửi cho người vợ yêu thương
ở nhà chờ mong
Không phải có cả lá ngón
Không phải rượu bỏ thuốc độc lừa anh uống chết
Rượu này rượu đựng chai bịt kín gấn xi
Rượu cất nơi ổ bần bỏ hoang mùi khét
Thương anh lắm mới lấy về mời
Rượu rót để từ tầm ban trưa

Để lâu, rượu cạn khô và đắng
 Lòng rộng mở che dân thương làm ơn thương nhé
 Rượu này ủ bao lâu
 Ủ từ tạo muối tập chần trâu
 Ủ từ tạo mường chiến - Mường chai tập cầm
 dựng xây bản mường
 Ủ từ tạo Mường xại vừa tập ngồi mường coi dân
 Rượu ba tháng đắng cay
 Rượu bảy tháng đắng thơm lừng
 Đắng, thơm lừng đến phai to Sông Mã
 Muôn vàn người trong nhà cùng say
 Rượu đắng cay quả cà
 Cháu ai sao lạc lối
 Con út tựa cửa sổ nhà ai
 Con cuốn lạc bạn bè nơi nào tới đây!
 Cái này hoa trắng ở vườn dưa
 Hoa đỏ ở vườn mía
 Út yêu nhỏ vợ hồn của ai
 Mặt út tươi hoa sen

Chải tóc hoa đào cài búi mượt
Người yêu ai, vợ yêu của ai
Áo chồng cài hoa đào của ai?
Ta nhai trầu nhìn thấy rể
Nhai quả nhìn thấy lá.
Nhà em dựng nơi nào anh chẳng biết
Nhà em dựng hai thanh - Muối - là nơi nào
Dựng lò - cha - Dưa - sang nào đấy
Dựng xo - là - Khin - Mường Than nơi nào hỏi em
Gió lùa vào vườn rộng có hoa bay đến
Gió lùa vào vườn mình có hoa bay xuống
Bay xuống vào tay út.
Điều này tớ vừa nhuộm ai mà quên giường
Vợ ai sẽ mượn trao ngỏ vài lời
Mượn ngỏ vài lời đường như sợi chỉ vàng mượn lối
Vừa mới cuốn chó sao thành tấm thảm
Mượn nhòm mặt trắng trẻo chẳng chán
Mượn ngắm nhân tình có mất gì không em hỏi.

Năm Róm Điện Biên

Đôi ta yêu nhau sẽ ngăn nước là hại cọng
Bới nước chia làm thành hai mương
Nước về mương thái mường gieo mạ
Thương cầm mai, ta sẽ cầm rìu
Sẽ cầm rìu đi dẫn cày đa
Sẽ ôm cả phương trời về làm mùa ăn
Sức cào bới sỏi, đá thành nước
Ta sẽ ngăn lấy nước dâng lên thành ao -
Nước trong ao cá chiên, cá bớp nhiều đàn
Cá nhiều đàn tung tăng bơi lội
Để mổ ăn thay bữa như đường rau xanh thương hồi
Không phải bố yêu bố sẽ gả trâu

Không phải mẹ yêu mẹ sẽ gả vải cuộn
Đôi ta được yêu nhau sẽ sân thành nhà làm ăn
Lòng bàn tay đôi ta sẽ làm thay muối
Lấy lòng bàn tay là thay bát cũng mặc
Cái đệm bằng lá gianh cũng mặc
Cái chăn bằng lá chay cũng mặc
Được nhau rồi nằm, ngủ đắp ngang
Đôi ta nghe thấy buồn sẽ rủ nhau đào bới đất
Sẽ thấy đói sẽ rủ nhau đào đào bới đất đen
Đất đen chúng ta hãy trồng dưa
Đất đỏ chúng ta sẽ trồng bông thương nhé.

Nhớ về Thuận Châu

Khi con biết đã không còn cha nữa
Chỉ còn là hồi ức của mẹ thôi
Và trong trí nhớ của bà con, cô bác
Cha hiện lên như cuộc đời huyền thoại.
Bao gian nan cha mẹ đâu có ngại
Vật lộn với sỏi đá Chiềng Ly.⁽¹⁾
Đem cuộc sống cho các con.

Khi con biết cha đã về với tổ tiên
Chỉ còn nghe lời hát ru của mẹ,
Với bạn bè, con thiết thời vô cùng.
Những ngày cha mẹ đi đào củ nâu, củ mài
Con đơn lẻ một mình
Đứng đợi chờ nơi cầu thang chín bậc⁽²⁾
Không có cha,
trụ cột của gia đình
Cha ơi ! con còn có mẹ,
Dưới suối vàng
Cha hãy yên tâm nhé cha ơi!
Dù sóng gió cuộc đời,
Dù gian nan vất vả
Con vẫn là con của Chiềng Ly quê ta
Vẫn nhớ về nơi con đã sinh ra
Và nơi ấy có cha con nằm xuống
Là nơi con cất tiếng chào đời,
Cuộc đời con và con cháu mai sau.

Điện Biên Phủ, ngày 2/9/2003 (Tác giả tự dịch)

1. Địa danh bản Huông, Chiềng Ly Thuận Châu

2. Cầu thang nhà sàn của người Thái có các bậc 3,5,7 và 9 bậc

TRẦN ĐỨC DẬU

Bút danh:

Quê quán : Dị Chế, Tiên Lãng, Hưng Yên

Trú quán: Phố 2, phường Nam Thanh, TP Điện Biên Phủ

Chủ nhiệm câu lạc bộ "thơ ca" phường Nam Thanh.

Hội viên Hội VHNT tỉnh Điện Biên

Đã làm thơ viết văn đăng tạp chí văn nghệ địa phương

Mường Thanh trong tôi

Nậm Rốm ơi thả đôi bờ thơ mộng
Nước mênh mông soi bóng nhà cao
E ấp đôi môi thiếu nữ đón chào
Tự hào thành phố trẻ miền tây
Lấp lánh thay sao lưới điện giăng đầy
Uy nghiêm đứng tượng đài chiến thắng
Cầu Mường Thanh trong chiều vàng nắng
Mây trắng hồng xen lẫn dòng trôi
Xanh mát đôi A1 dịu dàng sâu lắng
Màu thủy chung chùm hoa tím bằng lăng
Nhớ khúc trường ca Xon Xao Sóng Chụ
Một chuyện tình còn mãi mãi sau

Hoa đào

Xuân đã về ẩm đất trời Tây Bắc
Mây trắng hồng vắt vẻo giữa rừng ban
Anh lơ đãng ngắt hoa cài lên tóc
Em ngỗ ngàng đưa mắt hững hờ coi
Tuy chẳng nói nhưng trái tim thầm nhắc
Cảm ơn anh em thích nhất hoa đào
Hoa chớm nở như xuân nào anh tặng
Giành phần em âu yếm ngọt ngào
Tà áo bay cánh bướm trao
Hoa xuân chợt đã rơi vào trang thơ

Chiều Điện Biên

Nhà cao bề gãy nắng chiều
Gió thu mang tiếng sáo điều tặng em
Lần đầu như lạ như quen
Làm anh mắc cỡ bởi em má hồng

Chân cầu Nậm Rốm mênh mông
Bóng em cùng bóng mây hồng vào thơ
Cánh cò bay lả lạc đường
Ngõ ngang lượn giữa phố phường Điện Biên

Lúa xuân chấp chới đầu mùa
Thoáng thơm hương cốm gió lùa tóc em
Tình người trước lạ sau quen
Ngựa ô xuống núi đón em cùng về

ĐỖ THẾ ĐIỆP

Bút danh: Đỗ Thế Điệp

Ngày sinh: 20 - 10 - 1946

Quê quán: Phúc Sơn, Hưng Hà, Thái Bình

Cơ quan: Sở Tư pháp tỉnh Điện Biên

- Hội viên hội Văn học - Nghệ thuật tỉnh Điện Biên.

- Viết báo, viết văn, làm thơ.

- Đã có nhiều tác phẩm báo chí, văn học đăng báo địa phương và Trung ương.

Đi tìm đồng đội

*Hòa bình đã mấy mươi năm
Chúng tôi còn đi tìm đồng đội
Các anh chưa về
Mẹ già mỗi mắt chờ mong*

*Đi tìm các anh
Theo chiến trường xưa đánh giặc
Ở đảo xa, ở miền biên giới*

*Ở buôn, sóc, bản, làng, ở giữa cánh đồng hoang
Ở rừng Trường Sơn, ở trong thành phố
Nơi người chiến sỹ hy sinh
Đơn vị tiến lên, nắm mồ chôn vùi
Thời gian, mưa nắng phai mờ
Đi tìm các anh hỏi người còn nhớ...*

*Đi tìm các anh chúng tôi đi mãi
Đi đến bao giờ đồng đội gặp nhau./.*

Bản em

Bản em ở Quài Nưa
Bản nghiêng theo sườn núi
Nhìn lên đỉnh Pha Đin
Thấy mây trời núi mọc
Nhìn xuống đồng xanh lúa
Phố huyện xe đi về...

Bản em ở giữa rừng
Có nhiều cây gỗ quý
Sến, táu, nghiến, chò chỉ
Dổi, lát cùng thông reo
Vối nứa, tre xanh mãi.

Bản em ở giữa rừng
Nghe con hoẵng báo mưa
Nghe con nai gọi mẹ
Nghe con khỉ gọi bầy
Nghe con chim ca hót
Nghe đầu nguồn suối reo...

Bản em ở giữa rừng
Mùa xuân hoa ban trắng
Hồng thắm, cánh đào tươi
Con ong chăm làm mật
Con người chăm nuôi rừng.!

Điện Biên quê em

*Điện Biên quê em
Thành phố mới xây
Bên dòng Nậm Rốm.
Điện Biên quê em
Mây trời xanh thắm
Đồng lúa đồng vàng
Có hồ Pa Khoang
Thuyền bơi cá lội
Có động Pa Thơm vòm cao vời vời.
Nhũ thạch nghìn năm cấu trúc tuyệt vời.*

*Điện Biên quê em ở miền biên giới
Có thành Công Chấn bảo vệ đất trời
Cánh đồng Mường Thanh là nơi đánh giặc
Chiến thắng Điện Biên chấn động địa cầu
Xác pháo, xe tăng còn đó
Tướng Cát đầu hàng, bia đá còn ghi
Tên núi, tên sông đi vào lịch sử
Điện Biên quê em - đất anh hùng.*

*Điện Biên quê em
Những dòng kênh xanh
Lúa đồng bát ngát
Bốn mùa cây trái xum xuê.*

*Mời anh
Thăm quê em bản mường văn hóa
Ấm no, hạnh phúc
Từ mỗi mái nhà:
Hương đồng, gió núi, rượu ngọt, tình say
Tiếng trống đêm đêm gọi xòe thôi thúc
Tiếng đàn, tiếng sáo gọi bạn khấn Piêu
Vui chung câu hát tiễn dặn người yêu./.*

Nhạc rừng

*Trời vừa nổi gió
Lá vàng dạo nhạc
Mõ gõ cành khô
Sáo kêu ống trúc
Núi vang tiếng đàn*

*Trời vừa đổ mưa
Cây kêu rào rào
Khe kêu nước chảy
Hươu nai kêu chạy
Cóc ngóc kêu chào*

*Trời vừa xẩm tối
Giun dế râm ran
Tiếng khỉ gọi đàn
Tiếng nai gọi mẹ
Tiếng vượn hót than*

Hổ gầm kêu dổi
Trời vừa bình minh
Tiếng hoa khế nở
Tiếng chim hót ca
Tiếng hát thợ rừng
Tiếng cưa xẻ gỗ
Tưng bừng rừng xanh

Em ở trong rừng
Nhạc rừng quyến rũ
Em hát lời ca
Núi rừng hùng vĩ
Lời ca vang xa
Tiếng em với rừng./.

Đừng xa em

Trông vẻ bên ngoài em là xấu
Đừng thấy em xấu các anh xa
Nhớ chuyện tình xưa nàng Thị Nở
Đẹp lòng chỉ có bát cháo hoa
Anh Chí yêu nàng vì nghĩa cả
Anh yêu cái đẹp ở bên trong./.

LƯU XUÂN ĐƯỜNG

Bút danh: Xuân Đường - Xuân Lưu

Ngày sinh: 02/5/1938

Dân tộc: Kinh

Quê quán: Hưng Đạo, Hưng Nguyên, Nghệ An.

Nơi ở hiện nay: TP Điện Biên, tỉnh Điện Biên

- Hội viên Hội Nhà Báo Việt Nam

- Hội viên hội Văn học - Nghệ thuật tỉnh Điện Biên

- Viết báo, viết văn, làm thơ.

- Nhiều tác phẩm báo chí, văn học đăng báo địa phương và Trung ương.

Hoa trắng hoa xanh

*Như búp hoa xanh giữa rừng Tây Bắc
Nơi chiến trường giặc Pháp những năm xưa
Máu đỏ thấm ruộng đồng - nương rẫy
Để Mường Thanh xanh mãi hoa xanh*

*Hết Pháp, Mỹ đến chiến tranh biên giới
Ở nơi nào cũng in dấu chân anh
Làm bộ đội cụ Hồ, làm búp hoa xanh
Từ trận mạc trở về chới lợi*

*Về với em bao tháng ngày chờ đợi
Tóc anh giờ đã bạc trắng hoa ban
Màu trắng là em màu của đời anh
Xen lẫn lòng em, giành anh trọn vẹn*

*Khi gần em anh tử tế hò hẹn
Cả cõi đời xa cách mãi em
Gác tình riêng luyện rèn binh nghiệp
Cho tình yêu hạnh phúc êm đềm*

Tháng 7 năm 1999

Chưa bao giờ đẹp như hôm nay

(Kỷ niệm 45 năm ngày chiến thắng Điện Biên Phủ)

Mồng 7 tháng 5
Trời Điện Biên bỗng nhiên sáng rực
Hai vạn người náo nức
Hàng ngũ chỉnh tề từ lúc tỉnh mơ!
Sân vận động băng đỏ, cờ hoa
Thoáng chập ních người già, cháu nhỏ.
Tiếng nhạc hùng hồn vang xa trong đó
Nổi bật lên hàng chữ 45 năm
Một Điện Biên, chiến thắng hào hùng
Vang dội núi sông, lấy lòng thế giới
Một Việt Nam,
Một Điện Biên chiến công vang dội
Gắn tên Người
Chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại!
Mồng 7 tháng 5
Người Điện Biên, cả Việt Nam nhớ lại
Đạp đầu thù, vươn tới tương lai
Một Việt Nam
Một Điện Biên dáng vóc hôm nay
Chưa bao giờ đẹp,
Như tháng 5 này lịch sử.
Một Điện Biên,
Một Việt Nam muôn đời bất tử.

Tháng 5/1999

Viếng mộ

Kính tặng ông Phan Đình Giát

Anh trai liệt sỹ anh hùng Phan Đình Giót

*Vang vọng chuông ngân rõ lời non nước.
Lòng dạ băng khuâng, chân bước khê khàng.
Đi giữa dòng người, ấm áp nghĩa trang.
Nơi ấy, Điện Biên sử vàng chói lọi.
Gợi nhớ trong anh, tấm gương sáng chói.
Hồi tuổi ấu thơ tôi nón ra đồng.
Hà Tĩnh quê nghèo vườn trống, nhà không.
Em đã xung phong tòng quân, nhập ngũ.
Trận chiến mở màn - Him Lam còn đó.
Lấp lổ Châu Mai máu đổ xương lìa.
Tổ quốc ghi công tên tuổi gắn bia.
Phan Đình Giót với vùng quê cách mạng.
Năm mươi năm qua, nhờ công ơn Đảng.
Anh được về đây thăm viếng mộ em.
Đốt nén hương thơm dòng lệ ứa tràn.
Để tưởng nhớ hương hồn em, an lạc.
Sung sướng, nghẹn ngào bên em khoảnh khắc.
Cầu mong sao? mãi được bên em.*

Ngày 2 tháng 9 năm 2005

Trước thềm

*Bâng khuâng người ở, người đi
Bao nhiêu năm ấy còn gì đẹp hơn
Lai Châu tình nghĩa sắt son
Chia đôi sẻ nửa vẫn còn duyên sâu
Con người đất nước Lai Châu
Điện Biên lưng lầy địa cầu bốn phương
Ai lên gửi gắm đất mường
Trọn đời chung thủy, quê hương đẹp giàu
Đến giờ ta phải xa nhau
Anh lên tỉnh Bắc, em vào tỉnh Nam
Cho dù sông suối dọc ngang
Tình sâu nghĩa nặng vẻ vang muôn đời
Em ơi! đến lúc xa rồi
Xa em xao xuyến, bồi hồi trong tim
Cầm tay, mắt lẳng êm đêm
Nào hơn hạnh phúc, trước thềm chia tay.*

Tháng 12/2003

Nghề báo - Em yêu!

*(Tặng anh chị nhà báo nhân kỷ niệm ngày
Nhà báo Việt Nam)*

*Lặng lẽ bên anh - lòng mong đợi
Những dòng tin nóng hổi đời thường
Ngày nối ngày em cứ vấn vương
Trên trang viết, thân thương, chân thật.*

*Nghề làm báo ngày đêm lật đật
Đến bữa rồi cơm cất chờ anh
Canh nóng, rượu thơm, mọi thứ ngon lành
Vẫn êm ái chờ anh chưa tối.
Làm nghề báo lúc nào cũng vội
Chuông điện reo - quên lối đi về
Bươn chải suốt ngày công việc mãi mê
Em nũng nịu mà chẳng hề giận dỗi.*

*Phút bên anh, em thêm hiền dịu
Bài báo hôm nay quà biếu phần anh
Ở đó có em trọn một mối tình
Tiếng thơm ấy - dành em một nửa!*

*Nghề báo của anh, nghĩa tình chất chứa
Đạo đức thủy chung rạng rỡ lòng em
Anh cứ bận, cứ xa vắng lạnh
Kín dòng đời - em sống cạnh anh.*

TẢN QUÝ GIAO

- *Bút danh: Quý Giao*
- *Năm sinh: 1946*
- *Quê quán: xã Tả Phìn, huyện Sìn Hồ, tỉnh Lai Châu*
- *Dân tộc: Dao*
- *Hội viên hội nghệ sĩ múa Việt Nam*
- *Hội viên hội VHNT các dân tộc thiểu số Việt Nam*
- *Hội viên hội VHNT tỉnh Điện Biên*
- *Hội viên hội VHNT TP Điện Biên Phủ*
- *Đã nghỉ hưu trí*
- *Giải thưởng:*
 - *Giải (c) "múa hội đêm trăng" hội NSM VN 1994*
 - *Giải (c) "múa bầu ơi: thưa ấy - bây giờ" hội VHNTCDTTS Việt Nam 1998*
 - *Giải (c) ca khúc "Trăng thu người Dao nhớ Bác" HVHNTCDTTS Việt Nam 1998*
 - *Và một số giải khác của các hội Trung ương, khu vực...*

Lai Châu Mùa xuân về

*Bao la bao la mây trùng xa xa
Núi rừng rực sáng những mùa hoa ban
Đáy đất Điện Biên xưa mờ chôn giặc Pháp
Dòng nước Nậm Na vui reo hò bên thuyền*

*Lai Châu quê ta đang dựng xây
Khói những nhà máy đang vờn bay
Ánh điện thay sao xưa đi tắm tối
Có cầu Hang Tôm mở lối rồi
Nào bạn ơi!*

*Hát lên đi cho tiếng khèn vang xa
Múa lên đi điệu múa nón xòe hoa
Khúc nhạc rừng là muôn ngàn lời ca
Núi rừng ta ơi
Xuân đã về*

*Kìa Mường Tè đường xe thẳng tới
Dốc Sìn Hồ xe hàng ngược núi
Cho cô gái mèo màu áo mới
Ấm đượm đường chỉ thiếu nữ Dao
Trên núi cao
Lòng dân đón chào*

Lai Châu ơi!
Đây rừng núi miền tây Tổ quốc
Bừng sáng lên rồi đã hết khổ đau
Lai Châu ơi!
Từ biên giới vùng cao

Là những miền đất mới
Nhà máy mọc lên với những công trình mới
Đi ta đi!
Ta hát vang bài ca xây dựng
Cho Lai Châu quê ta
Thêm thắm rừng hoa./.

HUYỀN THOẠI THÀNH PHỐ ĐIỆN BIÊN

*Đêm trên phố Điện Biên
Lung linh biết bao huyền thoại
Còn đây những dấu tích
Chiến hào thấm máu cha anh
Dây dòng sông Nậm Rốm
Đã từng đuổi quân cướp nước
Nên trang sử vẻ vang
Muôn đời ngợi ca*

*Đi trên phố ngược xuôi
Biết bao tấm gương anh hùng
Dòng tên in trên phố
Bên mái trường sáng chói linh thiêng
Kìa Him Lam - Đờ cát - A1
Còn vang khúc hát
Câu inh lá ỏi
Thắm tình điệu xòe hoa*

*Điện Biên thành phố hôm nay
Rạng rỡ truyền thống ngàn năm
Vinh quang đời đời Việt Nam
Chiến công vang vọng năm châu*

*Điện Biên thành phố hôm nay
Rực rỡ trong nắng mùa xuân
Hoa ban ngập tràn thành phố
Sắc hương đất trời Điện Biên*

Khúc hát Điện Biên Đông

*Có một vùng rừng núi
Đã đi cùng bài ca lịch sử
Có tên một dòng sông
Đã hoá bản tình ca muôn thuở
Ánh điện như sao sáng
Hết đói nghèo quê hương bình nắng
Có mùa hoa ban trắng
Là Điện Biên Đông yêu thương
Nhớ Sa Dung ươm mầm xanh khi xưa
Nay quê hương đã nở hoa kết trái
Tháp Mường Luân từ bấy còn đây
Soi dáng em điệu xòe, hát bài ca lăm vông.
Nhớ khi xưa núi rừng trong tan hoang
Những thuyền hàng đã ngược thác sông Mã
Hướng thẳng lên trận tuyến Điện Biên
Vui chiến công huy hoàng hát bài ca vinh quang
Đây Pú Nhi tiếng khèn ấm làn môi
Na Son phố núi rực ánh bình minh
Suối Lư như muôn sắc hoa phiên chợ
Nắng lên rồi ấm bản mường quê hương
Kìa trống reo vui học mái trường mới
Keo Lôm thắm mãi hương sắc rừng ban
Tiếng xe reo vang bấy lâu mong đợi
Sáng lên rồi ánh điện bừng non sông
Mừng đón xuân sang Điện Biên Đông
Mừng đón xuân sang Điện Biên Đông./.*

ĐI HỘI

Gặp em trên đầu núi

Anh hỏi?

Hỏi em đi đâu đó

Em cười

Rằng: em đi hội lơ!

Hội em ở đâu đấy

Em chỉ !

Ở bản xa xa lắm

Em gặt đầu

Ừ, cho anh cùng đi.

Hội xuân hội xuân trên bản Mông

Hoa áo hoa váy tựa đuôi công

Đây tiếng khèn ngân cùng nhịp múa

Kia dưới vành ô em càng rực rỡ

Pao pao bay liệng

Em cười tươi duyên

Ánh mắt trao tình

Dáng em thật xinh

Em gái Mông sua

Mông lênh rực rỡ

Em gái Mông đươ.

Như hoa đào khoe sắc

Tủa Chùa ơi!

Khi mùa xuân đến

Khắp bản làng đi hội xuân

Mưa chiều Sa Pa

Mưa....!

Màn mưa bay bay

Hạt mưa như say

Giăng khắp lưng ngàn

Mưa....!

Con mưa xối xả

Trút cơn hồi hả

Lúc gần lúc xa

ôi! mưa chiều Sa Pa

Mưa chiều Sa Pa

Nón ngàn đổ lá

Thác bạc thêm sắc hoa

Hàm rồng ngổ như bay

Giữa bụi trần huyền thoại

Bông bênh cầu mây chốn thiên cung

Mưa chiều Sa Pa

Nhấp nhô vành lá

Phố rừng rợp tiếng mưa

Chuyện tình vẫn râm ran

Dưới vành ô chợ chiều

Mưa cho Sa Pa

Ngát màu xanh quê hương

TRỊNH NGỌC HẢI

*Bút danh: Ngọc Hải - Định Yên -
Trần Hà*

Sinh ngày : 10 - 2 - 1958

Dân tộc: Kinh

*Quê quán: Định Tân, Yên Định,
Thanh Hóa*

*Nơi công tác: Sở Văn hóa thông tin
tỉnh Điện Biên*

*- Hội viên hội Văn học - nghệ thuật
tỉnh Điện Biên*

- Hội viên Hội Văn học - Nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam

- Hội viên Hội Văn nghệ Dân gian Việt Nam

*• Viết báo, viết văn, làm thơ, quay phim, chụp ảnh, sưu tầm văn
hóa dân tộc*

*• Sách đã in: Lai Châu - Điện Biên Phủ sắc hương Tây Bắc - Bản
sắc văn hóa Mảng - Truyện cổ Mảng - Truyện cổ tích "Huyền thoại
hoa ban trắng"*

*• Nhiều tác phẩm báo chí, văn học đăng báo chí địa phương và
Trung ương*

Xuân đến

Chiều cuối đông mây trôi hờ hững
Bầu trời xanh đợi ánh nắng vàng
Trong không gian con gió lang thang
Để đêm qua lạnh màn sương núi.
Mặt trời lên nắng vàng rực rỡ
Đông đi qua, mùa xuân đã đến
Ấm áp tình xưa đất với người
Nghe trong thoảng rừng cây rạo rức
Gió vin cành xích lại nàng xuân
Đất vẫy mình, nắng mưa, lần tảo
Thắm trong hương trời chồi non nhú
Xuân đến nở muôn đoá hồng tươi
Gửi cho đời hoa thơm trái ngọt.

Em gái Mường Thanh

Gặp em cô gái Thái Mường Thanh
Áo còm thắt lưng Diêu vấn đầu
Đáng em hình ban lồng bóng núi
Đôi chân thoăn thoắt như múa lượn
Nương trên, đồng dưới bước thanh tâm
Ruộng lúa menh mông thơm hương mới
Đồi xanh, nương cấy nặng ngô đông
Tiếng trống bản bùng vui vào hội
Rộn rã điệu xòe nhịp bước chân
Ấm áp trong tay thăm tình đời.
Gặp em trên Mường Thanh lịch sử
Giã bạn về lòng mãi vấn vương.

Thêu Diêu

*Trời sơn quê nắng ngả sang chiều
Em ngồi nghiêng dáng hình tần tảo
Bóng in mình, hình lồng qua cửa
Thả hồn theo đường chỉ thêu piêu
Mềm mại nét cong đàn hình sông núi
Khéo đường kim kết chỉ tình quê
Piêu xanh ơn công nặng cha mẹ!
Chỉ vàng thêu hoa màu óng ả
Biếc xanh đồng lúa với rừng cây
Chỉ hồng dệt tình người thương quý!
Piêu xinh em không chỉ đội đầu,
Đêm xoè, hội bản mừng xuân mới,
Piêu trao tay gửi trọn tình thương.!!!*

Say núi mây

*Mây đi trên núi,
Núi đứng trên mây
Lòng người ngất ngây,
Say cảnh núi mây*

Chiều Bản nhỏ

Mặt trời từ từ đi xuống núi
Ánh nắng hồng chiếu qua bản nhỏ
Chiều ở bản nhỏ!

Ríu rít đàn em nhỏ
Đùa vui sau buổi tan trường
Trên lối mòn cuối bản
Lốc cốc mõ trâu khua
Nối đuôi đứng đỉnh về chuồng
Lợn dưới sàn ủn ỉn
Hây máng gỗ đòi ăn
Mẹ gà cùng cục gom con
Chiều ở bản nhỏ!

Người nối người rời nương
Lưng nặng gùi rau quả
Nét mặt vui sau ngày vất vả
Bến nước rộn rã tiếng cười
Bản vang nhịp chày giã gạo
Bếp sần ánh lửa bập bùng
Khói lam tỏa kín mái gianh
Bản nhỏ thơm hương nếp mới.

LÒ DUY HIỂM

Bút danh: Duy Hiếm

Ngày sinh: 24 - 10 - 1943

Quê quán: Thị trấn huyện Phong Thổ, tỉnh Lai Châu.

Dân tộc: Thái

Nơi ở hiện nay: Tổ dân phố 16, phường Thanh Bình, TP Điện Biên Phủ, tỉnh Điện Biên

- Hội viên Hội Văn học - Nghệ thuật tỉnh Điện Biên

- Viết báo, viết văn, làm thơ

- Nhiều tác phẩm báo chí, văn học, đăng báo tạp chí địa phương và Trung ương. Một số tác phẩm được giải như "Nét xuân rẻo cao", "Quả còn Tua xăng" (thơ)

NÉT XUÂN RẺO CAO

*Ở đàn môi rung trên chiếc lá ngân vang
Điệu khèn thốn thức lòng người
Đường mòn trên núi hóa thên thưng
Mắt gặp mắt nụ cười trao nhau xuống chợ
Ở trời sà xuống thấp thoáng vòng ô*

Lúng liếng, lúng liếng trao nhau hình dáng rùng
Uyển chuyển trên lưng đèo xa quay
Ở má ửng hồng lần vào phiên chợ
Cứ ngỡ vườn đào nhà ai đang nở
Đẹp vùng cao níu chân khách lạ
Nụ cười trao duyên nắng xuân thắm tình xuân về
Mắt gặp mắt nụ cười trao nhau xuống chợ
Mắt gặp mắt nụ cười trao nhau xốn xang xốn xang...

Dòng điện

*Giăng qua sông
Tụt lũng sâu
Ngược đỉnh đèo
Cột cao chạm tầng mây
Sóng lúa theo đường dây
Tây Bắc vươn cánh bay
Dòng điện tỏa tới mừng
Núi rừng chợt tỉnh giấc
Xua tan đêm mờ sương...*

*Ánh điện ru trăng sao
Người người sáng ngang trời
Hạn Khuống giao duyên ời
Đảng cho ta muôn đời*

Tháng 09 năm 1996

Pa Pao

Thuở xa xưa

Rừng già

Đóm lửa

Con khát sữa

Nương rẫy xa

Bầu sữa mẹ ướt áo

Cha và con ở nhà

Con nhỏ khát đói lả

Như có thần ban ý

Cha khéo nặn nắm xôi

Xôi nắm hình dáng tròn

Động môi con chúm chím

Mút lẳng dần nắm xôi

Bừng lên cả núi đồi

Cuốn theo tháng năm trôi

Nắm xôi thành truyền thuyết

*Sinh tròn của Pa Pao
Vật gói trong mùa đông
Cửa mở mỗi xuân về
Những cô gái Mông.*

*Pa Pao là sợi tình
Khi bình minh gõ cửa
Đường đèo xa mà gần
Trai gái tụ xuân chơi
Tình rơi rơi quyến nắng
Pa Pao ném đón đưa
Viễn vấy thêu rục rở
Tà áo chàm vờn bay
Ngất ngây cả vòm trời
Pa Pao mãi tình đời.*

Cây đàn tính

*Có cây đàn tính
Ấm mãi Mường Lay
Bàn tay như múa
Vẫy nhịp ngón tay
Riu bay tiếng đàn
Tựa núi tựa mường
Theo xa xa lắc
Vượt suối băng ngàn
Khởi lên hồn nước
Tiếng đàn tan giặc
Sông núi về ta
Ngân nga ngân nga
Khoảng trời bao la.
Có cây đàn tính
Ấm những bàn tay...*

Điện Biên Phủ, tháng 10 năm 1995

Thửa ấy qua rồi

*Núi này sang núi kia
Núi kia lại núi này
Cuộc đời như con quay
Lăn tít mù mặt đất.
Dây mài chưa kịp mọc
Trái cây còn xanh vỏ
Đất oằn - cằn vít cong
Tay cầm sợi tuột rơi.
Ve sầu kêu nãu ruột
Cái no vẫn xa vời
Gọi trời mây che khuất
Gọi đất, đất lặng câm.
Thửa ấy đã qua rồi
Bản định cư tấp nập
Ruộng bậc thang leo đồi
Non tơ cây trồng mới
Người La Hủ ta ơi
Hết tối tám ngàn đời
Bàn tay nở trấu bông
Chim rừng đậu xây tổ*

Ngày 14 tháng 4 năm 1999

PHẠM QUANG HIỂN

Bút danh: Hương Quê

Dân tộc: Kinh

*Quê quán: Trung Chính, Nông Cống,
Thanh Hoá*

Nơi ở hiện nay: Phường Nam Thanh

T.P Điện Biên Phủ, tỉnh Điện Biên

- Hội viên Hội VHNT tỉnh Điện Biên

- Viết văn làm thơ.

*- Đã có tác phẩm văn, thơ đăng báo,
tạp chí địa phương*

Đêm Nguyên tiêu

*Gặp em đêm trăng rằm
Nguyên tiêu lòng nhớ lắm
Áp môi mềm ấm áp
Yêu em nhiều em ơi!
Trăng rằm trong sáng thực
Lòng tràn ngập ước mơ
Bình hoa tươi cành lá
Thắm đượm thêm văn thơ.*

Ôm em - tay người thợ
Thấy đời tỏa hương thơm
Sao xuyên lòng bồi rồi
Một mùa xuân bất ngờ

Nguyên tiêu trăng rằm sáng
Tình yêu dâng lại lóng
Hạnh phúc đơm đầy hoa
Xuân về đang rộ nở

Ôi đẹp quá xuân!

Thấy man mác trong lòng
Như có hồn xuân đến
Thoang thoảng hương nắng hồng
Ấm áp vương bịn rịn

Lập lòe bông lửa lựu
Đáng bưng đào cuối đông
Xanh xanh màu lá dong
Trắng ngần cong gạo nếp

Cây nêu cao đón tết
Xuân điểm căng má hồng
Xuân thồn thức trong lòng
Bao con tim háo hức

Đường xuân giăng lối bước
Trời xuân tràn mộng mơ

Tương lai xuân rộng mở
Cho đất nước vào thơ
Xuân ơi xuân đẹp quá!
Trăng xuân trong trẻ lại
Già trẻ thấy ngày mai
Một thiên đường nhân loại

Xuân tràn đầy nhân ái
Xuân thực sự ấm no
Xuân độc lập tự do
Đảng đem về đất nước.

Những mùa xuân hạnh phúc
Do Đảng - Bác xây nên
Thành mùa xuân hùng vĩ
Cho nhân loại (ấm no) say xưa

Hòa bình xuân đẹp quá!

Chiều Sa Pa

*Lành lạnh sương rơi vạt áo
Mặn tím đầu mùa em trao!
Hương thơm - hương núi ngọt ngào
Thơm thơm hương mật vùng cao*

*"Hàm rồng" "sân mây" hun hút
Tai nghe gió nói thì thào
Mắt nhìn mông mênh xa tím
Rộn ràng đất nước đẹp sao!*

*Đêm đêm ngồi quanh bếp lửa
Tình dân ấm áp hương đồng
Núi ngàn ghi vào tâm tưởng
Tổ quốc tôi hùng vĩ biết bao!*

*Sa Pa tràn ngập thân thương
Thiên nhiên tuyệt diệu vô lường
Tạo hóa tài tình hun đúc
Con người khéo léo điểm trang*

*Ôi Sa Pa! thật tuyệt mỹ
Việt Nam ơi - bao thế kỷ
Từ nguyên sơ đến bây giờ
Khác xưa nhiều - đẹp nên thơ!*

*Được ngắm Sa Pa rạo rức!
Một niềm vui sướng vô bờ
Cách mạng thần kỳ sáng tạo*

Hồn tôi lạc vào bao la!

TRẦN QUANG HUẤN

Bút danh: Hà Vi + Quang Huấn

Ngày sinh: tháng 12 năm 1936

Dân tộc: Kinh

Quê quán: P. Gia Sàng, TP Thái Nguyên, tỉnh Thái Nguyên

Trú quán: số nhà 31, tổ dân phố 5, phường Mường Thanh, TP Điện Biên Phủ, tỉnh Điện Biên.

- Hội viên hội văn học nghệ thuật các

dân tộc thiểu số Việt Nam

- Hội viên Hội Văn học Nghệ thuật tỉnh Điện Biên

Chuyên ngành: ký, thơ

Tác phẩm: đã được in sách tạp chí, báo ở Trung ương và địa phương

Ráng xuân

Trút lá ngậm sương nuôi sự sống
Tro trụi thân hình gọi nắng sương
Đông qua ấp ủ em bừng tỉnh
Chúm chim môi hồng độ tuyết trinh

Nắng sớm ban mai chồi non nhú
Lãng đãng mây trời gió gọi xuân
Thoang thoảng hoa nhài hương lan tỏa
Man mác trong nhà cội thần tiên

Đặt đâu cũng được em xin chịu
Em đứng một mình dáng vẫn xinh
Phí bạc tục chuyện cây đào cổ
"Dưa hành thịt mỡ bánh chưng xanh"

Xuân Quý Mùi 2003

Mường Then điểm hẹn

*Đất Mường Then huyền thoại
Suốt một thời đen tối
Giặc Phẻ chưa đi
Giặc tây giày xéo*

*Đất hoang tàn khô héo
Nắng mưa chẳng giao hòa
Truyền thống của ông cha
"Giặc đến nhà đàn bà cũng đánh"*

*Đất trời con cháu rồng tiên
Làm lên lịch sử Điện Biên
Rẻ cao giờ xe tới
Hàng hóa về nơi nơi*

*Nhà sàn cao mái đỏ
Chiều rực lửa hồng than
Rượu cần tỏa bản trên
Cơm lam thơm Mường dưới*

*Hẹn em ngày lễ cưới
Trời đất mãi giao hòa
U Va hồ bến đợi
Dây khẩu cát xe duyên*

Mường then nơi điểm hẹn

Điện Biên Phủ, tháng 10 - 2003

Truyện tình nước và đất

*Năm Róm bắt đầu từ nơi đâu
Mà địa lý chưa ai ghi chép
Hay bản Tàu Bung Nà Tầu
Rừng huyền thoại Mường Phăng
Tục Mường Pôn và nhiều khe nước
Như mạch huyết chảy từ tim
Có phải Ai Lạc Các gặt chân tìm đá lửa
Vết chân người Năm Róm giữa Mường Thanh
Nơi có anh và có em
Em tắm mùa nước trong
Anh bắt cá mùa nước đục
Chờ phù sa bồi đắp
Đất màu mỡ ngô lúa tốt tươi
Thóc bốn mùa chắt chội sân phơi
Người và đất tình nghĩa sinh sôi
Trai gái bản mình đôi dào sức sống*

Truyện tình nước và đất

*Năm Róm bắt đầu từ nơi đâu
Mà địa lý chưa ai ghi chép
Hay bản Tàu Bung Nà Tầu
Rừng huyền thoại Mường Phăng
Tức Mường Pôn và nhiều khe nước
Như mạch huyết chảy từ tim
Có phải Ai Lạc Các gạt chân tim đá lửa
Vết chân người Năm Róm giữa Mường Thanh
Nơi có anh và có em
Em tắm mùa nước trong
Anh bắt cá mùa nước đục
Chờ phù sa bồi đắp
Đất màu mỡ ngô lúa tốt tươi
Thóc bốn mùa chắt chội sân phơi
Người và đất tình nghĩa sinh sôi
Trai gái bản mình đôi dào sức sống*

Bạt núi ngăn sông thành dòng điện thay sao
Như chàng trai Phù Đồng năm nào
Thác Bay, Na Loi, Thác Bạc bông bênh như mây
Thay mặt trời thấp sáng thành phố miền tây
Bao năm dài gian khó triển miên
Nước và đất kết duyên thành thiên sử
Những dòng nước trong xanh
Cả nổi trôi khúc hát điệu khèn
Những vạt rừng đại ngàn ngút ngát
Những con người vươn lên làm chủ
Nước và đất nuôi người sống mãi với thời gian
Em và anh nước đất sinh thành

MT tháng 5 - 2005

Gọi nhớ mùa xuân

Đôi mắt hiền sao hôm lấp lánh
Biển lúa xanh sóng đuổi dập dồn
Vạt rừng kia mãi miết xanh mây
Dòng Năm Rốm chảy siết vơi đầy

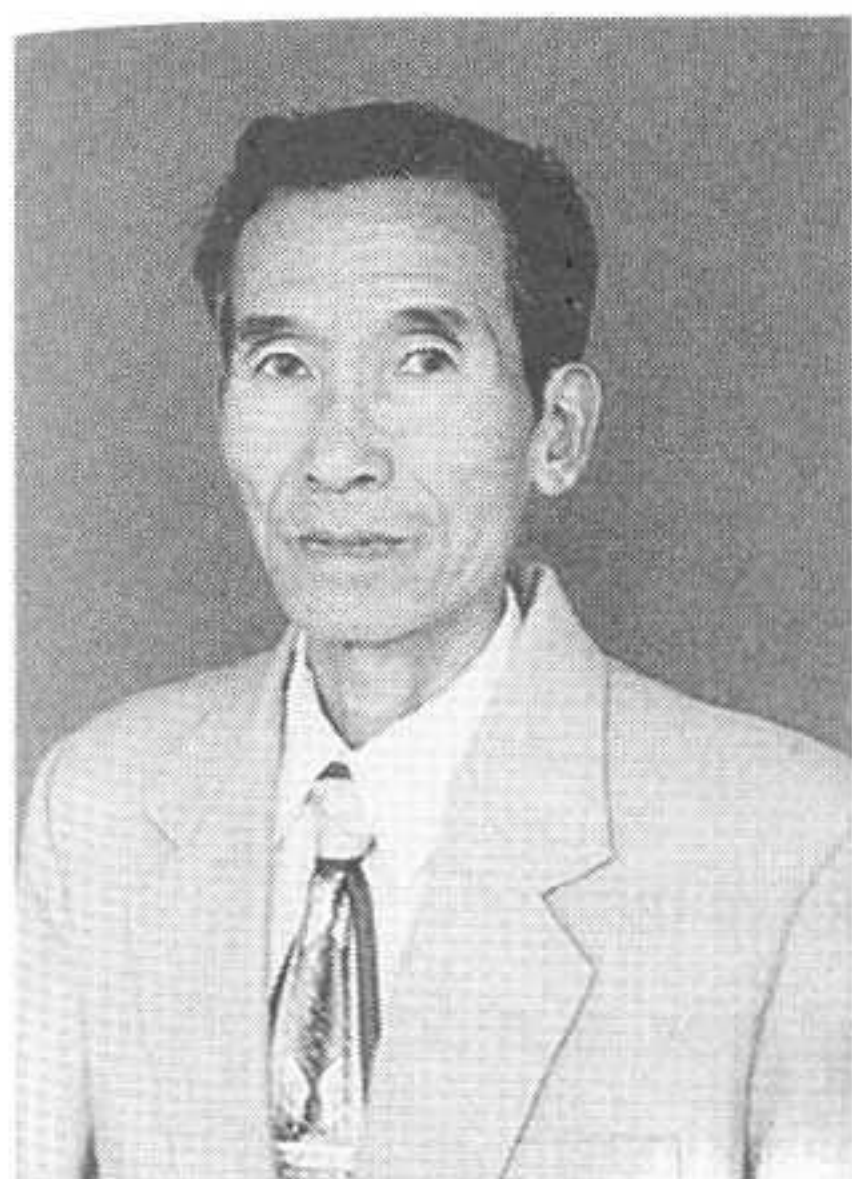
Cặp môi hồng chúm chím nụ hôn
Như con tim e ấp bồn chồn
Là con thuyền chuyển tải mùa xuân
Làn da em mịn trắng ngần

"Mái tóc em là mây là suối"
Óng mượt hương chanh thoang thoang hoa nhài
Ngon gió xuân tràn về kỷ ức
Khơi dậy trong tôi tiềm thức quê nhà

Mường Thanh ơi đâu là miền xa lạ
Nỗi đam mê nhành ban trang nhĩ
Đã ăn sâu từ tuổi ấu thơ
Ấp ủ trong tim đến tận bây giờ

Vòng xeo uyển chuyển nhịp chân em bước
Mắt em cười rục nắng chiều hôm
Cần trúc uốn cong hương men nồng cháy
Cóm trắng căng tròn sức sống mùa xuân
Em người em gái Mường Thanh

Xuân Bính Tuất 2006

LÊ MẠNH HUYỀN

Bút danh: Lê Mạnh Huyền

Ngày sinh: 20-10-1940

Dân tộc: Kinh

Quê quán: Đông Á, Đông Tân, Thái Bình

Nơi ở hiện nay: Tổ dân phố 18, phường Tân Thanh, TP Điện Biên Phủ, tỉnh Điện Biên

- Hội viên Hội VHNT tỉnh Điện Biên

- Viết văn, làm thơ

- Đã có tác phẩm văn, thơ đăng báo chí địa phương

Có anh

*Đời thường tôi viết bài thơ
Tặng người chiến sỹ sớm trưa nhọc nhằn
Cuộc đời đạo lý phân minh
Lòng dân ý Đảng nghĩa tình vẹn nguyên
Phố phường giấc ngủ bình yên
Có người chiến sỹ công an lặng thầm
Mặc cho buốt giá đêm đông
Mặc cho sấm, sét bão giông đêm hè,*

*Có anh khuya sớm đi về
Giữ gìn hạnh phúc, lời thề vì dân
Mỗi năm chỉ một mùa xuân
Chiến công thầm lặng mấy lần có anh
Chẳng vì phú quý công danh
Hiến dâng trí tuệ, tuổi xanh cho đời
Anh vui cùng với mọi người
Anh lo cùng những mảnh đời bất công
Nhân dân thấu hiểu tấm lòng
Công an dũng cảm kiên trung sáng ngời
Biết bao hạnh phúc cuộc đời
Bông hoa nở giữa lòng người ngát hương./.*

Diễn nghĩa trang liệt sỹ

Anh ơi!

Năm mươi năm đã qua rồi
Anh nằm yên nghỉ cho đời nở hoa
Ngợi ca ngàn vạn lời ca
Làm sao nói hết lòng ta ơn người
Vô danh hay có tên rồi
Đều là người lính một thời hy sinh
Điện Biên sông núi của mình
Bốn phương tụ hội nghĩa tình nhớ anh
Mường Thanh trái rộ màu xanh
Quả cây chín mọng ngọt lành biết ơn
Đẻo ngon trong những bát cơm
Máu anh đổi lấy gạo thơm bây giờ
Đường hầm anh khoét năm xưa
Nhà cao cửa rộng bây giờ mọc lên
Mộ anh chưa có họ tên
Anh là chiến sỹ Điện Biên anh hùng
Tên anh, tên núi, tên sông
Đi vào lịch sử trong lòng nhân dân
Hồi người chiến sỹ tuổi xuân
Tình anh sâu lắng ngàn lần còn đây

Bao người hạnh phúc hôm nay
Có anh ngã xuống những ngày năm xưa
Nhang trầm một nén hương đưa
Thắp từng bìa mộ nắng mưa cõi trần
Nước non thành phố vào xuân
Linh hồn anh sống với dân đời đời./.

2005

Người mẹ

Mẹ sinh ở mảnh đất nghèo,
Chiến tranh lửa đạn đã nhiều gian truân.
Bát cơm mẹ chẳng đủ ăn,
Mùa đông áo mỏng, mảnh khăn bịt đầu.
Nắng mưa sương gió giải sầu,
Việc nhà, việc nước mẹ đâu sờn lòng.
Mẹ đi thanh niên xung phong,
Mở đường, bạt núi, ngăn sông, đắp hồ.
Mẹ vào bộ đội cụ Hồ,
Chiến đấu dũng cảm quân thù đảo điên.
Mẹ làm cô giáo dịu hiền,
Trồng người sự nghiệp vững bền trăm năm.
Mẹ là chiến sỹ công an,
Giữ gìn cuộc sống bình yên cho đời.
Làm dâu trăm họ mẹ ơi!
Cân gạo hạt muối, mẹ ngồi phân chia

Mẹ làm từ mẫu lương y,
Thâu đêm mẹ thức cũng vì bệnh nhân.
Mẹ làm cán bộ chuyên cần,
Ngân hàng, tài chính giúp dân giảm nghèo.
Mẹ đôi mua sớm nắng chiều,
Bàn tay chai sạn bao nhiêu tuyến đường.
Núi đồi tro trọc mẹ thương,
Mười năm mẹ đã gieo ươm trồng rừng.
Mồ hôi, vôi cát hằng nồng,
Công trình mẹ góp bao công hoàn thành?...
Tiếng xe chở rác đêm thanh,
Còng lưng mẹ đẩy cho nhanh kịp giờ.
Tiếng rao buổi sớm tờ mờ,
Mẹ đem hàng sáng bán cho mọi người.
Đàn gà, đàn lợn mẹ nuôi,
Chắt chiu mẹ gửi vào đời cho con.
Ngày ngày bung bát cơm ngon,
Mồ hôi lòng mẹ vẫn còn tuôn rơi.
Lưng còng mẹ bán cho trời,
Mặt bán cho đất, mẹ người nông dân.
Niềm vui cuộc sống tinh thần,
Lời ca tiếng hát mẹ giành tặng ai.
Việt Nam, đất nước, con người,
Tâm hồn của mẹ suốt đời sáng trong.
Ngàn năm dân tộc anh hùng,
Lớp lớp người mẹ điệp trùng rạng danh./.

Du xuân

Đời thường gắn bó bên nhau,
Nào ai phân biệt mái đầu trắng, đen.
Tuổi xuân gian khổ không quên,
Giờ đây xum họp Điện Biên quê mình.
Bên nhau cuộc sống nghĩa tình,
Cùng chung một đại gia đình đông vui.
Ta còn đổ giọt mồ hôi,
Cùng làm việc nghĩa cho đời, cho dân.
Chung nhau một tấm lòng thành,
Dựng xây vun đắp nghĩa tình bền lâu.
Thời gian đã nối nhịp cầu,
Hai lăm thập kỷ trước sau vẫn gần.
Ông Hoàng Công Chất nghĩa quân,
Đánh tan giặc Phẻ giúp dân nơi này.
Tường thành Bản Phủ còn đây,
Đền thờ ông được dựng xây trong thành.
Cây đa một gốc, ba thân,
Đã thành biểu tượng tinh thần tồn sinh.
Si - Đề ôm ấp lòng mình,
Cùng đa cảm rể, vượn càn bốn phương.
Hồ sen thơm cội âm - dương,

Cảnh quan tôn tạo miếu đường linh thiêng.
Cả đoàn lần lượt dâng hương,
Góp vào công đức cội nguồn giỗ ông.
Đường về AI bên sông,
Nghĩa trang liệt sỹ đã đông kín người.
Nhang trầm nghi ngút không nguôi,
Thấp từng bia mộ tên người vô danh.
Đã qua năm chục mùa xuân,
Anh nằm yên nghỉ lòng dân nòng nân.
Tượng anh trong ảnh của đoàn,
Trang nghiêm, trân trọng, muôn vàn nhớ nhung.
Nhìn lên AI xe tăng
Quân thù chết gục còn nằm chơ vơ.
Đỉnh đồi bọc phá be bờ
Năm mươi năm trước bây giờ còn nguyên.
Mộ hai liệt sỹ thân quen
Mặc dù không có họ tên là gì? .
Du xuân đoàn tiếp tục đi,
Tượng đài chiến thắng uy nghi đỉnh đồi
Đứng trên D1 bồi hồi
Bốn phương thành phố rợp trời cờ sao.

*Trong lòng náo nức, xôn xao,
Ai đem xương máu góp vào nơi đây?.
Tấm hình đứng giữa trời mây,
Mênh mông sông núi miền tây điệp trùng.
Xuống đồi chân bước ngập ngừng
Đoàn còn tiếp tục đi thăm hầm thù.
Những cầu vồng thép trơ trơ,
Tướng giặc Đờ Cát bây giờ ở đâu?.
Máy bay, súng pháo bên cầu
Hàng binh, tướng, sỹ cúi đầu giờ tay.
Khắp nơi trên mảnh đất này,
Biết bao chiến tích giặc tây đầu hàng.
Du xuân thăm - viếng của đoàn,
Tuy chưa trọn vẹn nhưng tràn niềm vui.
Rượu nồng đã rót đầy vơi,
Chúc nhau uống cạn cho đời đẹp hơn.
Thời gian điểm hẹn vẫn còn,
Núi - sông di tích muôn vàn chiến công./.*

NGUYỄN KHẢ

Bút danh: Hoàng Long

Ngày sinh: 16 tháng 01 năm 1934

Quê quán: Xã Sơn Thành, huyện Nho Quan, tỉnh Ninh Bình

Dân tộc: Kinh

Địa chỉ hiện nay: số 12 phố II phường Thanh Bình, TP Điện Biên Phủ

Năm vào hội văn học nghệ thuật Điện Biên: 1992

Quá trình hoạt động nghề nghiệp

Chuyên ngành: Văn học

Các giải thưởng:

1 ảnh (giải 3) khu vực Tây Bắc

4 giải văn khuyến khích của tỉnh Lai Châu - Điện Biên

Về cội nguồn

Nếu như năm mươi năm một đời người

Đã trên tám mươi bậc chót, chót... từ thời Văn Lang

Về đây, trang nối tiếp trang

Nhớ về nguồn cội họ hàng Phong Châu.

* * *

Còn đây, xanh mãi lá trầu
Bánh chưng buộc lạt, bánh dày trắng trong
Từ đây nhớ đến lá dong
Năm châu, bốn biển vẫn mong tết nhà.

* * *

Bọc này con cháu nở ra
Be bờ đắp đập sương sa chẳng sòn
Biển Đông soi bóng giang sơn
"Dất nước hình tia chớp", biết ơn đời đời!

* * *

Từ vùng rẽ cỏ xa vời!
Chiêm ngưỡng đèn tổ xanh trời Việt Nam
Thương ơi! Nâu đất, lục chàm
Nhớ ơi! Máu đỏ, da vàng Hùng Vương.

Đôi lời chúc

*Đến rồi, một sớm tiết xuân về
Hoa đào thắm cánh nở say mê
Xuân tôi mang theo tin vui đến
Rừng cao, nhà thấp bát ngát xanh.*

*Chọn đúng cây, con năng suất cao
Lung linh ánh điện sáng thay sao
Hết tiếng chày khuya người già gạo
Nước mương đầy ắp, cá lặn ao.*

*Nhà tiếp nhà sơn vàng đỉnh dóc
Đường nối đường khắp chốn giao lưu
Nắng vàng nhuộm gió thổi lưu lưu
" Già có bát canh, trẻ thêm manh áo mới".*

*Xóm, bản giảm nghèo cùng tiến tới
Tiêu cực đẩy lùi, làng văn hóa nhiều hơn
Ất Dậu về xin chúc đôi lời
Sức khỏe, thành đạt nơi nơi mạnh giàu.*

Tôi thăm tỉnh Cửu Long

*Dừa lúa dừa trái ra bát ngát
Tay em mềm vun nắng vào cây
Phù sa làm dáng cho cây
Hoa thơm trái ngọt ngất ngây lòng người./.*

VƯƠNG KHON

Bút danh: Vương Khon

Sinh năm: 1948

*Quê quán: Xã Mường Xo - Huyện
Phong Thổ - Tỉnh Lai Châu*

Dân tộc: Thái

*- Hội viên Hội Văn học - Nghệ thuật
tỉnh Điện Biên*

- Hội viên Hội VHNT các dân tộc

thiểu số Việt Nam

- Hội viên hội Nhạc sĩ Việt Nam

- Hiện đang công tác tại: Đoàn Nghệ thuật tỉnh Điện Biên

** Giải thưởng tác phẩm:*

*- "Khi mặt trời lên" - Giải C hội VHNT các dân tộc thiểu số Việt
Nam (1999)*

- "Người đẹp Mường then" - Giải nhì - Hội nhạc sĩ Việt Nam (2002,

*- "Mùa xuân ấy anh ra đi" - Giải khuyến khích - Bộ Quốc phòng -
dự thi sáng tác đề tài chiến tranh cách mạng (2004).*

*- "Mường Lay vang mãi dòng sông" - Giải khuyến khích - Hội
VHNT các dân tộc thiểu số Việt Nam (2005)*

Mùa xuân ấy anh ra đi

(Tác giả đã phổ nhạc đoạt giải của quân đội)

Tôi đến thăm anh một sớm mùa xuân
Không gian lặng yên trên đài tỏa khói hương
Tôi đến thăm anh hoa ban nở trên đồi
Ngôi sao yên lặng trên tượng đài linh thiêng
Mùa xuân ấy Muồng Thanh Hồng Cúm Him Lam
Là trận đánh năm xưa hào hùng
Mùa xuân ấy người lính ra đi
Dòng Nậm Rốm reo trong lửa đạn
Để mùa xuân hoa nở và Điện Biên xanh ngát
Mùa xuân ấy người lính ra đi
Là chiến thắng vinh quang hào hùng
Người chiến sỹ ngày ấy ra đi
Và từ đó anh không trở về
Anh nằm đó trong tiếng ru quê hương

Mường Lay vang mãi dòng sông

(Tác giả đã phổ nhạc)

Hôm nay đến quê em
Anh nghe con sông Đà dội vang vách núi
Nhưng đến hôm nay lòng hồ mênh mông
Bến nước xôn xao em thả thuyền mây
Mai anh đến quê em
Đưa anh đi chơi thuyền thuyền đuôi én
Từ Đồi Cao về Chi Luông
Về Lay Nưa thăm bản mường
Nghe điệu hát i sao nong ơi
Mường Lay tên em từ thuở nào
Bên dòng sông ghềnh thác
Hôm nay lại trở về với tên em ngày xưa
Ơi Mường Lay với con sông thiết tha
Tiếng tỉnh ngân lên theo điệu múa nón
Tiếng trống vang lên theo điệu xòe xưa
Tiếng hát ngày xưa đưa em về bản
Vang mãi dòng sông Mường Lay em vào xuân

Điệu xòe thương nhớ

(Tác giả đã phổ nhạc đoạt giải toàn quốc 2004)

*Điệu xòe có từ bao giờ
Mà vẫn mê say như thuở nào
Điệu xòe điệu xòe như thể ban đầu
Chân đi nhịp nhàng mà sao bối rối
Tay trong tay đêm nay
Chân bước đi vội vàng
Em băng khuâng trong điệu xòe
Để lại hơi ấm bàn tay
Tay trong tay đêm nay
Lòng xao xuyến bồi hồi
Em lung linh trong điệu xòe
Như cánh ban trắng mùa xuân
Em nâng chén rượu mời
Rượu tự tay em cất
Men rượu từ lá rừng
Rượu nồng gạo Điện Biên*

*Em nâng chén rượu mời
Chén này mình trao nhau
Em nâng chén rượu này
Gửi về chị nơi xa
Đêm nay với điệu xòe
Rộn ràng trong tiếng hát
Trao nhau giữa vòng xòe
Nụ cười và ánh mắt
Thương nhau nắm tay nhau
Để lòng thôi không nói
Ngân lên khúc nhạc xòe
Tưng bừng như suối hát
Inh lả ơ sao nồng ơ
Inh lả ơ sao nồng ơ!*

Người đẹp Mường Then

(Tác giả đã phổ nhạc giải huy chương vàng)

Mường Then là Mường trời
Sinh ra người con gái Thái
Bước ra từ rừng hoa ban
Khăn Piêu em đội đầu
Xinh xinh trong bộ áo côm
Em nghiêng nghiêng bên dòng Nậm Rốm
Mường Thanh quê ta
Người đẹp đi ra suối tắm
Cá tìm về xem chân em
Người đẹp đi lên nương
Lúa tìm về xem tay
Người đẹp đi lên rừng
Hoa tìm về xem mặt
Người đẹp hát trên rừng
Chim ngập ngừng lắng nghe
Người đẹp bước chân xòe
Trai Mường trời nhìn theo
Người đẹp bước lên sàn
Tiếng đàn nguyệt reo
Ở người đẹp Điện Biên
Ở noong sao Mường Then.

3/2002

PHAN VŨ LÂN

Bút danh: Hà Châu

Sinh ngày: 25-02-1936

Quê quán: Tân Chi - Tiên Du - Bắc Ninh.

Trú quán: phường Thanh Bình, TP.Điện Biên Phủ, tỉnh Điện Biên.

- Hội viên: Hội văn học nghệ thuật tỉnh Điện Biên.

- Hội viên: Hội Nhà báo Việt Nam.

- Tác phẩm đã xuất bản ở các tạp chí báo chí địa phương.

Nơi anh ngã xuống

*Giữa trận mưa rào, ào ào tiếng súng
Đạn khói nòng, mưa ướt, khói mù bay
Đôi dép lốp vương chân anh leo dốc
Không ngần ngại tháo vội vút sang bên
Cho bàn chân bám vào với đất
Lên trên cao để diệt hết quân thù
Người đầy bùn, áo quần gai cào rách
Dáng hiên ngang của anh lính cụ Hồ*

*Trong phút chốc
Súng giặc tung lên, vang cùng tiếng nổ
Anh đã ngã, máu đổ tràn mặt đất
Hòa chung tiếng thét xung phong
Anh không chết vì chúng tôi vẫn nhớ
Những ngày vui vẫn nhắc đến tên anh*

*Tôi đến nơi đây, ngày ấy anh ngã xuống
Máu của anh, nơi này, đã hòa trong đất
Cho rừng cây xanh
Cho đàn chim thi nhau hót
Nhảy nhót trên cành
Tôi lại nhớ những lần cùng anh
Hành quân qua khu rừng vắng
Một cây rừng, buộc chung đầu vông
Có thư nhà, như một món quà chung.*

7/2005

Kí ức cây cầu trên sông Nậm Rốm

Một cây cầu sừng sững bắc ngang sông
Nhịp nối nhịp, cầu nối hai bờ lại
Cây cầu dài, tựa như trang huyền thoại
Mơ ước bao đời, nay mới có ngày vui

Tháng ngày qua, dưới mưa đông, nắng hạ
Ánh lửa hàn lóe sáng giữa đêm đông
Nắng ban trưa giữa trời như đổ lửa
Vẫn xoay đều tiếng máy trộn bê tông
Ngày thông cầu, người đổ về như hội
Dứng chập cầu vui theo tiếng xe qua
Tiếng trống xòe hai bờ chung một nhịp
Quả còn tung, chung ánh mắt đưa xa.

Một cây cầu ngày đêm trong thẳm lặng
Mà tâm hồn vút tận giữa trời mây
Đêm trắng sáng, giữa cầu chung câu hát
Tắm chung dòng, vui chung bến từ đây

Những ngày nghỉ chúng mình sang thăm ngoại
Có cầu rồi chẳng ngại nước sông to
Đã qua rồi giữa hai bờ cách trở
Nay sang sông chẳng còn đợi với chờ.

5-2005

Mưa

Giữa đường trời đổ cơn mưa
Tìm nơi ta trú ngót rồi lại đi
Ngoài đường người vắng xe thưa
Mái hiên chắn gió che mưa hai người
Đứng nhìn những hạt mưa rơi
Phập phồng bong bóng từng đôi... phập phồng

Sao em chẳng dịch vào trong
Để mưa hắt ướt áo hồng lạnh thêm
Ào ào gió cứ trào lên
Cho mưa nghiêng ngả rải trên mặt đường

Gió mưa là chuyện bất thường
Để người có dịp giữa đường trú mưa
Ngoài trời mưa tạnh đường khô
Ước gì mưa tiếp, trú mưa hai người.

Tình xuân

*Thấm thoát thời đưa xuân đến rồi
Hoa đào lóng lánh hạt sương rơi
Gió đông đứng đợi bên thềm cửa
Đón ánh xuân về nắng vàng tươi*

*Tiếng trống ngày xuân lòng xốn xang
Cánh én bay về tình chứa chan
Chồi xuân xanh biếc đùa trong gió
Bềnh bồng sóng lúa nắng xuân tràn*

*Rộn ràng cánh bướm giữa vườn xuân
Hoa đắm ong say nghĩa ái ân
Chén xuân chưa cạn, tình xuân thấm
Nắng còn lưu luyến trái xuân thơm.*

Xuân Bính Tuất 2006

NGUYỄN THỊ LÝ

Bút danh: Minh Lý

Ngày sinh: 18 - 11 - 1961

*Quê quán: Cẩm Thành - Cẩm Xuyên
- Hà Tĩnh*

*Trú quán: số nhà 19 - tổ dân phố 14
- P.Nam Thanh - TP Điện Biên Phủ*

*Trình độ chuyên môn: Đại học toán
Hội viên Hội Văn học Nghệ thuật
tỉnh Điện Biên*

Chuyên: thơ, văn

*Có tác phẩm in ở tạp chí, báo Trung
ương và địa phương*

Vui hội thơ xuân Bính tuất

Vui sao một sớm mùa xuân
Hội thơ ta lại quây quần bên nhau
Chúc nhau tươi trẻ, mạnh giàu
Chúc nhau không phải ốm đau bao giờ
Chúc cho mạch viết, nguồn thơ
Luôn luôn dào dạt sóng bờ mệnh mang
Vui sao một sớm xuân sang
Hội thơ gặp mặt rộn ràng nguyên tiêu
Ai ai cũng ước những điều
Tốt lành mang lại, lửa thiêu điềm gàn
Chúc mọi người luôn bình an
Xuân sang thêm tuổi, muôn vàn niềm vui

Rằm tháng giêng xuân Bính Tuất 2006

Cô giáo Mừng Thanh

*Em là cô giáo Mừng Thanh,
Mang bao tâm huyết nhiệt thành lên đây.
Dù mưa hay nắng hàng ngày,
Em vẫn đến lớp hằng say giảng bài.
Vì đàn em nhỏ thơ ngây,
Mừng Pôn yêu dấu em đây không nề.
Cô giáo đến, cái chữ về,
Bản mừng thêm sáng, thôn quê tung bùng.
Dù cho áo mặc chưa lành,
Các em nhỏ vẫn học hành chăm ngoan.
Xuân về hoa nở rừng ban,
Điện về rực sáng xua tan mây mù.
Ơn Đảng, Bác, ơn thầy cô,
Mang về hạnh phúc ấm no bản mừng,
Mang bao tình cảm yêu thương,
Cho em đến lớp, đến trường thêm vui./*

Tại sao ???

*Anh chẳng đẹp trai, cũng chẳng giàu
Mà sao ta lại thấy hợp nhau
Mỗi khi nhớ về nơi xa ấy
Tim đập rung như lúc tình đầu*

*Em không tưởng tim em thành băng giá
Chẳng thể yêu như thuở ban đầu
Cứ mãi là tâm hồn hóa đá
Đóng cửa ngủ yên đến ngàn sau*

*Em không tưởng tim em là băng giá
Chìm đắm trong bao nỗi khổ đau
Có phải tim anh thành lửa hóa
Sưởi ấm tim em những lúc sầu*

*Anh có tin là do số phận
Nếu không sao lại biết đến nhau
Để đến bây giờ em lận đận
Tim mãi tình yêu trong bể dâu*

*Nếu tin đừng phụ lòng em nhé
Chẳng dám làm điều gì quá đâu
Chỉ muốn nghĩ về anh để nhớ
Đời sẽ vui đi bao nỗi sầu*

*Cũng chẳng muốn làm người mắc lỗi
Để cho một ai thêm khổ đau
Hãy sống bằng niềm tin như thế
Đến tận mai sau, mãi ngàn sau*

Nhớ

Mình ở xa nhau quá
Chịu thiệt thòi nhiều ghê
Nhưng mà em thích thế
Ở gần còn tệ hơn

Xa nhau ngàn cây số
Nhưng tình nào có xa
Vẫn gửi theo làn gió
Hương tình nồng bao la

Một năm vừa đi qua
Một mùa xuân đang tới
Nỗi nhớ xa vời vợi
Đợi nhau đến khi nào???

Dù mình có ở đâu
Thì anh ơi vẫn nhớ
Em muốn anh phải thế
Đừng có mà quên nhau

Một nụ hôn thật sâu
Một tình yêu nồng cháy
Mà mình đã trao nhau
Kể từ ngày gặp ấy

Anh ơi em đã thấy
Mình như yêu đời hơn
Vượt qua được khó khăn
Tràn niềm tin sức sống

Bởi tình yêu trong sáng
Chẳng vật chất, quyền uy
Dẫu thời gian chia lìa
Tình yêu trong năm tháng

Một ngày gần cũng đáng
Để mình ở bên nhau
Cảm ơn phép nhiệm màu
Của tình yêu sâu, lắng. /.

Làm thầy

Được mang danh hiệu làm thầy
Yêu trò mến lớp ngày ngày bên ta
Yêu trường như thể yêu nhà
Yêu tình đồng nghiệp như là anh em
Làm thầy, trăn trở từng đêm
Trò nào học yếu, còn em nào lười?
Các em ngoan ngoãn, thầy vui
Điểm mười trang vở, ngời ngời niềm tin
Làm thầy hiểu biết học sinh
Tuy không sinh dưỡng, tận tình lo toan
Em nào còn dại, chưa ngoan
Thầy cô chuyên cảm, lỗi lầm đi qua
Đáp số bài toán tìm ra
Học trò phấn khởi, còn ta vui lòng
Ân cần trò chẳng phụ công
Hăng say học tập non sông đợi chờ
Công thầy, nghĩa mẹ, tình cô

Khó khăn vất vả bây giờ lớn khôn
Danh hiệu kĩ sư tâm hồn
Nhân loại trao tặng ta luôn tự hào
Nhớ lời Bác dạy năm nào
Thi đua dạy tốt, khó nào cũng qua
Bây giờ Bác đã đi xa
Bác nằm yên nghỉ vườn hoa Ba Đình
Lời Bác dạy vẫn định ninh
Non sông, đất nước Việt mình sánh vai
Cùng năm châu bước lên đài
Vinh quang con nhớ không phai lời Người
Trăm năm sự nghiệp trồng người
Qua gian khó vẫn rạng ngời nghĩa, ân
Con là giáo viên nhân dân
Xin nguyện phấn đấu xứng danh người thầy.

(Kỷ niệm ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11/2000)

Khuyên con

(Tặng con trai yêu của mẹ)

*Lương tháng hơn triệu bạc
Chia ra ba mươi ngày
Một ngày ba bốn chục
Mẹ có còn đi vay?*

*Phải chi những gì đây?
Gạo, cà, tương, mắm, muối
Mong làm sao không ố
Khỏi tốn tiền thuốc men*

*Sống đồng lương nhà nước
Bố chẳng làm gì thêm
Mẹ đành lo chặt bó
Lắm lúc con phát phiền*

*Vì mẹ chẳng nhiều tiền
Chi cho con thật thoáng
Có những hôm nhịn sáng
Mẹ cũng đành làm ngơ*

*Con ơi lo mà học
Để mai ngày lớn lên
Trở thành nhà doanh nghiệp
Trong túi luôn có tiền
Đồng tiền do công sức*

*Đồng tiền do tài, đức
Mới là tiền để tiêu
Con hãy nhớ lấy điều
Mẹ khuyên răn con nhé*

*Bây giờ hãy còn bé
Gắng học hành chăm ngoan
Tham kiến thức thì nên
Đừng tham ăn con nhé*

*Mẹ không sợ khó khăn
Mẹ chẳng lo vất vả
Có được con bây giờ
Chín tháng nằm viện cả*

*Nếu mẹ có vất vả
Cũng chỉ vì chồng, con
Nếu con có thương mẹ
Bốn phận con, làm tròn*

*Hiếu thảo với ông bà
Hiếu nghĩa với mẹ cha
Anh em trong một nhà
Phải thương yêu đoàn kết*

Với người trên lễ phép
Hòa nhã với bạn bè
Nói điều tốt phải nghe
Và tránh xa điều ác

Con ơi con phải biết
Với tất cả mọi người
Khi nóng tính quá lời
Nhẫn nhịn là hơn hết

Nếu vấp ngã đứng lên
Khó khăn không lùi bước
Nuôi chí lớn cho bền
Có niềm tin phía trước

Làm thì có thể hơn
Hưởng kém đi một chút
Đừng tính phần thiệt, hơn
Là điều con nên biết

Lòng bao dung nhân ái
Trong đời cần có thêm
Sống biết lẽ phải, trái
Đừng bao giờ dối, gian

Không thành nhà doanh nghiệp
Cũng là lẽ thường tình
Bởi con đường mình đi
Đâu chỉ nhằm một hướng

Dù thành đạt, thành tài
Vẫn phải luôn khiêm tốn
Có những lúc khốn đốn
Chẳng nhụt chí, vươn lên

Con nhớ lấy lời khuyên
Học hành luôn gắng sức
Đừng có mà chơi ham
Là điều không thể được

Mẹ dõi theo từng bước
Khi con lớn vào đời
Nếu mà giúp được người
Đó là điều có phúc

Mẹ vẫn luôn cầu chúc
Cho con luôn gặp may
Với tình yêu sau này
Luôn ấm êm, hạnh phúc

Có niềm tin phía trước
Nào quyết tâm vượt lên
Cả nhà mình cũng nên
Cùng cất cao tiếng hát
"Không có việc gì khó
Chỉ sợ lòng không bền
Đào núi và lấp biển
Quyết chí ắt làm nên..."

CHU THÙY LIÊN

Bút danh: Hà Ni, Thanh Thùy

Ngày tháng năm sinh: 15/04/1965.

Quê quán: Chung Chải, Mường Nhé, tỉnh Điện Biên.

Tốt nghiệp đại học sư phạm, ngành ngữ văn.

Nơi công tác: Tỉnh Đoàn Điện Biên.

• *Hiện nay là:*

Phó chủ tịch Hội Liên hiệp thanh niên Việt Nam tỉnh Điện Biên.

Ủy viên BCH Hội Văn học Nghệ thuật thiếu số Việt Nam.

Ủy viên BCH Hội Văn học Nghệ thuật tỉnh Điện Biên.

Hội viên hội dân gian Việt Nam.

• *Tác phẩm đã in:*

1. Xa nhà ca: Trường ca dân tộc Hà Nhì.

2. Truyện cổ Hà Nhì.

3. Lửa Sắn Hoa, Tập thơ.

4. Tìm hiểu văn hóa Hà Nhì ở Việt Nam.

Trở về

Con trở về Leng Xu Sìn bản nhỏ
Tựa vào đại ngàn lam mây, lam nắng
Con trở về căn nhà lạnh vắng
Bởi thiếu mẹ bên bếp lửa chờ con

Bước ra hiên con gặp núi, gặp non
Ngõ thàng ban, thàng buổi tiếng mẹ cười giòn
Đãi vải trước ngực mẹ dịu con
Kha chí sau lưng đựng củ, rau những mùa đói mõi mòn
Giờ lúa ngô được mùa sần thóc nặng quá
Kỷ niệm thắm trong từng thớ da
Nơi mơ chào đời. Con đòi mẹ sinh ra
Nơi tuổi nụ, hoa con bao lần vấp ngã

Núi cúi mình nâng con từng bậc đá
Thì thầm nhắc con lời mẹ thủ thỉ
"Con người như hạt nước không nghỉ
Biết hóa thân vào mạch nguồn sẽ đi xa."

1. MẸ MUỒNG

*(Kính tặng người mẹ bản Him Lam
người đã 4 lần tiễn các con nhập ngũ)*

*Sinh con dưới mái cỏ gianh
Mẹ ru các con bằng những lời ru
Đắm hơi thở của đại ngàn xa, xanh
Chảy từ tim mẹ ngọt, thơm cùng dòng sữa
Áp iu các con bao đêm bên bếp lửa.
Đứa nào mẹ thương cũng như nhau.*

*Con trai mẹ lớn lên thạo nỏ, thạo tên
Cầm con dao nên cửa, nên nhà
Khoét cây gỗ thành thuyền đuôi én
Gieo hạt thóc, nặng nhành lúa rủ*

*Tiến các con lên đường nhập ngũ
Mẹ dấu nước mắt vào trong dạ
Ân cần cầm tay con dậy bảo:
Rời mẹ thành củ nâu ngủ quên sườn núi
Con nai lạc lối đi qua, lăn theo vội vã
Rời mẹ con như một hòn đá cuội
Cứ nhúc nhắc theo dòng suối trôi xuôi.
Thì đừng bao giờ trở về gặp mẹ...*

15/02/2006

Người quê tôi

*"Tôi đã qua bảy miền đời
Tôi đã qua chín miền ngọn nước
Chẳng nơi đâu có được
Tình yêu như người quê tôi"*

Người quê tôi
Ở nguồn ngọn nước
Của dòng sông Đà
Ba nước nghe chung một tiếng gà
Con người rắn bèn như đá
Kiên gan mạnh mẽ tự ngàn xưa
Không có lửa thì đi tìm lửa
Không có tháng năm lập ra tháng năm
Lòng buồn như lá non gặp nắng
Nếu vui
Như lửa gặp gió reo vui
Nếu nhớ
Như nai nhớ cỏ
Như hổ nhớ rừng quen
Như đại bàng khát trời muốn quay về tổ

Người quê tôi
Tính cuộc đời bằng những mùa bánh trôi
Thủy chung một lòng không đổi
Dù thác ngàn, bão đông có cản
Chia tay thường dặn
Đã đi phải đến
Đá phải mềm dưới bàn chân khỏe

Người quê tôi
Mùa màng xong rồi
Bên bếp lửa cha ông thường kể
Những bản trường ca
Từ thửa hồng hoang
Khi mất nước
Rời Đảng về thay đổi một vùng quê
Học chữ để làm giàu, nghiện thì cai
Thế hệ chúng tôi
Ngắm từng trang sử dân tộc mình
Qua lời cha ông tha thiết

Người quê tôi rất biết
Nỗi gian truân muôn hình, muôn vẻ
Cái khó khăn dồn về từ muôn ngả
Vững tin, bền lòng, vững dạ
Đời sẽ nối đời hạnh phúc ấm no.

NGUYỄN TRỌNG MẬU

- Bút danh: Trường Minh
- Dân tộc Kinh
- Năm sinh: 1942
- Quê quán: Nông Cống - Thanh Hóa
- Nơi ở hiện nay: 186 đường Lò Văn Hặc, phường Thanh Bình, TP Điện Biên Phủ tỉnh Điện Biên.
- Cao đẳng sư phạm.
- Hội viên Hội Văn học nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam.
- Sáng tác: Văn, thơ, nhiếp ảnh.
- Đã có nhiều tác phẩm được giải thưởng của địa phương và Trung ương.

Ký ức Ka - Lăng

*Ka Lăng - núi chông lên núi
Ruộng mắc vòng qua đồi
Đường cày xé mây thành sợi
Cây lúa cắm xuống mặt trời.*

*Ka Lăng - nhà trình tường mọc lên từ đá
Bản treo dưới rừng già
Những con nương dài như phép lạ
Vươn cánh tay trần vắt nước nguồn xa.*

*Ka Lăng - những chiều thánhtư
Con giông bò ra từ khe suối
Dưới thung sâu âm ào mưa gió
Mà trên đồi nắng vẫn chang chang.*

*Ka Lăng - những đêm mùa đông
Mây trắng dất nhau về tránh rét
Trai gái đàn môi thắm thù qua vách đất
Hoa lửa say cười tí tách canh khuya...*

*Ka Lăng nay - Ka Lăng xưa
Gần - Xa hai đầu cổ tích
Trò nhỏ năm nao nay là chủ tịch
Chị gái nhà bên nay Bà mẹ Anh hùng./.*

Tình khúc Nậm Khao

Nậm Khao - suối nước trong
Nậm Khao - suối nước trắng
Người già ra tắm - trẻ lại
Người trẻ ra tắm - đẹp thêm.

Người đẹp ra suối, cá về xem chân
Người đẹp lên nương, lúa về xem tay
Người đẹp đi rừng, hoa về xem mặt
Người đẹp hát chim rừng lắng nghe.

A xi ơi ⁽¹⁾! Nhớ ai
Tặng nga tim gió cuốn ⁽²⁾
Khăn piêu rơi cây vường
Vận may ai gặp đem về.

Muốn xin phải chọn ông mai
Muốn trả phải tìm bà mối
Phải có đôi bên họ hàng nội ngoại
Phải mặc áo dài đúng lý người xưa.

Phải có gà chân vàng chân trắng
Phải có lợn đang vừa tầm lớn
Rượu phải cất bằng ngô lúa bản mình
Nước phải từ suối Khao
Bạc đầu vẫn trắng vẫn trong.

Trao khăn
Phải có con gái gõ tăng bu - tăng bằng
Phải có con trai đánh trống - đánh chiêng
Phải có người già hát lời căn dặn
Phải có đêm xoè hoa té nước nghiêng sàn...

Cái lý mừng ta xưa nay vẫn vậy
Ứng nhau chỉ nói một lời
Không may có ngày đang dở
Đội piêu để nhớ một đời.

Xuân 1999

- (1) *A xi: Tiếng Côống là chị.*
(2) *Ý một bài dân ca Côống Khao.*

Một thoáng nghĩa trang

Cháu gái từ nơi xa
Lên đâu qua A
Ngõ ngang nghe trẻ hỏi
Ông ơi! Có phải nghĩa trang?

Trước hàng hàng bia mộ
Ngẩn người cháu nhìn quanh
Cụ nhà ta đâu nhỉ
Sao chẳng gọi tên mình

Người quản trang mỉm cười
Ngắt tặng cháu nhành hoa
Theo lối này cháu nhé
Chắc sẽ gặp cụ nhà

Nhớ ra rồi cháu ạ
Người còn bạn đi xa
Đây cụ Tô Vĩnh Diện
Cùng quê ông cháu ta.

Nhìn bồn nhang ngất khói
Ai đã đến trước mình
Hoa chỉ có một nhành
Liệu cụ mình có giận?

Không ngại đâu cháu ạ
Cốt ở tấm lòng thành
Xoa quên thân cái pháo
Cũng vì ông cháu mình

Xuân 1997

Tả Sìn Thàng

Đường lên Tả Sìn Thàng
Chín mươi chín bậc thang bằng đá
Cổng trời
 đầy mưa gió
Đá mẹ, đá con, đá đứng, đá ngồi
Đá khóc trong mưa
Đá cười
 nở ra cây ngô, cây lúa
Đá cúi đầu
 chào cô gái Mông
 gùi hàng xuống núi,
Tả Sìn Thàng
 ngày mai
 phiên chợ mới
Chiều này
 Đá nở hoa người
Có bạn rồi
 Đá chẳng mò côi
Nhấp chén rượu mời
 thương người trồng ngô trên đá
Người say
 Đá cũng ngả nghiêng cười.

Tủa Chùa 5/2004

HUỲNH NGUYỄN

Sinh năm: Canh thìn

Quê quán: Thừa Thiên - Huế

Tác phẩm đã in:

Đất núi (Thơ - 1999)

Khúc hát sông Đà (Thơ - 2000)

Lửa hoàng hôn (Thơ - 2002)

Ký ức bản Mường (Thơ - 2005)

Tình sử một vùng đất (Tiểu thuyết - 2001)

Trở lại Mường xưa (Tập truyện - 2004)

Giải thưởng:

Giải khuyến khích cuộc vận động viết về đề tài Dân tộc và miền núi 1999-2000

Giải khuyến khích văn học nghệ thuật 2002 - Hội văn học nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam, huy chương vì sự nghiệp văn học nghệ thuật Việt Nam

Tạm biệt Điện Biên

Anh cùng em về tỉnh mới Lai Châu
Để lại phía cuộc đời gấn bó
Bao lưu luyến mảnh đất con người
Ngọn đèn sáng tỏ

Đến hôm nay đời vẫn mê say
Yêu Điện Biên thay đổi mỗi ngày
Ta đã lớn lên từ lòng thành phố.
Tạm biệt Điện Biên một thời thương nhớ
Nhớ con đường phố cũ cây xanh
Nhớ hương đồng bát ngát Mường Thanh
Nhớ di tích những ngày cha ông đánh giặc
Nhớ những công trình năm mươi năm khởi sắc.
Nhớ nhà cao phố xá khang trang
Nhớ Nậm Rốm thì thầm khúc hát giao duyên
Nhớ nơi nào... anh đã gặp em.
Tỉnh mới Lai Châu bỗng yêu thêm
Lai Châu giữa lòng ta vẫn thấy
Niềm tự hào bao thế hệ cha anh
Gìn giữ bản mường, đất nước, uy danh
Chung bầu trời xanh bát ngát
Vẫn rừng trúc Đa Xò, Đa Khoang dào dạt
Dãy Đu Xam Cáp sừng sững
Cùng đất nước muôn đời bền vững.
Tạm biệt Điện Biên, thành phố mến thương
Lúa Mường Thanh xanh bát ngát
Chào Lai Châu từ anh em một nhà
Tam Đường, Than Uyên vùng chè xanh biếc
Bao dự án thực thi từ bàn tay gieo hạnh phúc
Cả Lai Châu là một công trường.

Chuyện vì sao sáng bản mường

*Chuyện kể rằng: Giữa rừng thẳm đêm đen
Có vì sao sáng rực trời mường, bản
Dân yêu quý gọi thăm tên Đảng
Đảng với mọi nhà chia sẻ, bảo ban...*

*Núi rừng héo hắt đã sang trang
Bản nghèo diệt quan lang, đứng dậy
Dân theo Đảng rộn ràng như suối chảy
Giải phóng cho mình, giành lại áo cơm.*

*Năm lắm năm vững bước tiến lên
Dưới cờ Đảng vinh quang dẫn lối
Các dân tộc kết đoàn vươn tới
Thắng quân thù xây hạnh phúc tương lai*

*Lời mẹ hiền bên con mỗi bước đi
Tình yêu lớn đã làm nên lịch sử
Núi rừng ơi mỗi con người bất tử
Non nước này từng thấm máu ông cha.
Yêu Lai Châu đã kết lại vành hoa
Vì sao sáng muôn đời Tây Bắc
Vì sao sáng sẽ đi vào huyền thoại
Đảng: Niềm tự hào hôm nay và mai sau.*

Mùa Thu

*Mùa thu man mác cho em
Trời cao rót nắng lắng men tình đời
Suối làm một tấm gương soi
Rừng cây trút lá đất trời bâng khuâng
Đường vào hạnh phúc khó khăn
Trăm năm một cõi vàng trăng một mình.
Khơi nguồn mạch sống quê hương ta
Khơi ruộng bậc thang, khơi đồi thảo quả
Trên công trình một ba lăm (135) mối xã
Cho đất lành chim đậu đón bình minh.
Người sống cần cù mạnh áo bát cơm
Biết học hỏi nhau làm giàu hiệu quả
Giống mới thâm canh, ruộng vườn ao cá
Xanh đồi rừng, tung tăng bước bé con.
Anh đi, dù chai sạn bàn chân
Đường biên giới vượt núi cao bước tới
Xoá đói nghèo xây tình thương nhân ái
Xây cuộc đời hạnh phúc ta yêu.*

NGUYỄN ĐỨC PHÙNG

Sinh ngày: 20 - 01 - 1941

Quê quán: Quảng Ninh.

Nghề Nghiệp: ks. Xây Dựng

Là hội viên hội văn học Nghệ thuật tỉnh Điện Biên.

Có thơ đăng báo Trung ương, địa phương.

Đôi Phan Đình Giót

*Mỗi độ xuân về tôi lại tới đây
Thắp một nén nhang nghiêng mình tưởng nhớ
Mà lòng thấy đời còn mang nợ.
Mảnh đất thiêng, với những linh hồn.*

*

*Vang vọng trong tôi tiếng súng công đồn
Tiếng xung phong nghe rung trời Tây Bắc
Anh lấy thân mình bịt họng, súng giặc.
Để đồng đội nhất loạt xông lên.*

*

*Ngon đồi khi xưa nay đã có tên.
Ai cũng gọi đồi Phan Đình Giót.
Những khu vườn trĩu cành quả ngọt.
Bốn mùa hoa nở rộ trên đồi.*

*

*Đất mẹ hiền ấm dưới chân tôi.
Thấm máu của anh hôm nào đổ xuống
Máu của các anh - xanh đồng xanh ruộng
Cho đàn em riu rít tới trường.*

*

*Để hôm nay tấp lập những phố phường
Chạy dọc, chạy ngang đi về các ngã
Cả thành phố dựng xây hồi hã
Ấm no - hạnh phúc - muôn người.*

*

*Các anh ra đi ở tuổi đôi mươi
Dâng trọn tình yêu cho đất nước.
Cho muôn đời mai sau có được
Đất nước này đẹp mãi mùa xuân.*

Người chiến Sỹ cầm cò làm tiêu

*Ở đơn vị nào anh đến chiều nay.
Chưa kịp biết tên, quê hương đồng đội.
Anh xung phong cầm cò để pháo ta bắn tới.
Trút đạn bom về phía quân thù.*

*

*Trời tháng năm mây phủ mịt mù.
Từ Pú Hồng Mèo pháo nhìn không rõ.
Gianh giới địch ta lúc mờ lúc tỏ.
Dương cao cò làm đích bắn là anh.*

*

*Pháo gầm lên đồn địch tan tành.
Chiến thắng rồi anh không còn trở lại.
Đồng đội về anh đi mãi mãi.
Ngay ngọn cò cũng hoá làn mây.*

*

*Một chàng trai phù đồng nơi đây.
Một anh hùng không đi vào sử sách.
Đã đi vào lòng đồng đội thân yêu.
Hỡi anh người chiến sỹ làm tiêu.*

*

*Đơn vị nhớ anh, vắng bữa cơm chiều.
Anh đã hiến thân bông hoa bóc - ải.
Rực màu tím cho đời đẹp mãi.
Tháng năm về trên đồng đất Mường Thanh.*

Hè 2003.

Về Pom Lót

Trời vào hè lất phất mưa bay,
Quãng đường xa hôm nay như gần lại.
Mới gặp một lần để rồi nhớ mãi.
Những niềm vui kỷ niệm buổi trưa hè.

*

Âm vang bên rừng rả rích tiếng ve.
Một màu xanh Điện Biên muôn thưở.
Đi giữa cánh đồng bốn mùa xanh lúa.
Đón anh về thăm Pom Lót quê em.

*

Những con đường quá đỗi thân quen.
Cầu Pắc Nặm soi trên dòng Nặm Núa.
Từ bao đời dòng sông như dải lụa.
Ôm đất mẹ hiền ôm cả tuổi thơ.

*

Rõ đến rồi mà ngỡ như mơ.
Thành Tam Vạn thưở xưa còn đó.
Lớp lớp nhà sàn tầng cao ngói đỏ.
Điện về đây sáng trắng cả quê mình.

*

Nét dịu hiền, mềm mại, thực sinh.
Yêu mái trường làng rộn vang tiếng hát.
Em, người "làm vườn" vun trồng gieo hạt.
Ươm mầm non cho đất nước mai sau.

*

Đất quê em vừa đẹp vừa giàu.
Bát ngát lúa ngô, ngọt ngào long nhãn.
Rừng Nà Vài vào màu khép tán.
Cánh ong về nặng trĩu mật hoa.

*

Đôi mắt em cười vương vấn trong ta.
Cả đất trời bỗng đứng trẻ lại.
Trong trái tim suốt đời nhớ mãi.
Tiếng trống trường và Pơm Lót thân yêu.

Hè 2003

Gặp nhau ở chiến trường xưa

(Kính tặng anh Xuân, Huệ, Thả)

*Nửa thế kỷ rồi mới lại gặp nhau
Những mái đầu xanh hôm nay đã bạc
Cái chất lính vẫn chẳng hề đổi khác
Cứ hồn nhiên như ra trận hôm nào*

*Điện Biên đây ta chung một chiến hào
Kể chuyện ngày xưa như là cổ tích
Một nắm gạo rang quần nhau với địch
Điều thuốc lao ba đứa vẫn còn say*

*Hết truyện hôm qua đến truyện hôm nay
Lửa chiến tranh trong tim chưa hề tắt
"Giá" phải trả cho đời A rất "đắt"
Đại đội mình chỉ còn lại mười anh*

*Chiến trường xưa nay thay đổi quá nhanh
Không nhận nổi nơi sư đoàn ta ở
Những công trình hoa bằng lăng rực rỡ
Đêm điện về sáng tới tận chân mây*

*Bao nỗi vui buồn gửi lại nơi đây
Bất chợt gặp nhau thời gian không hẹn trước
Say chuyện chiến trường chẳng kịp mời chén nước
Nắm tay nhau cay khoé mắt nghẹn ngào*

*Người lính già phẩm chất vẫn thanh cao
Chấp nhận hy sinh không hề toan tính
Tiếng còi xe cắt ngang câu chuyện lính
Hẹn một ngày gặp lại ở Điện Biên.*

Miền đất hứa

Náo nức quá trời trai lên Tây Bắc
Xưa nơi đây khu tự trị Thái - Mèo
Rừng núi điệp trùng con đường xa vắng
Những bản làng trên sườn núi cheo leo

Ngày xưa ấy ở nơi nào cũng vậy
Măng rau rừng, sẵn ở trên nương
Người với người quý nhau như ruột thịt
Cảnh sống nghèo ai cũng nặng tình thương

Những lớp người miền xuôi lên khai phá
Năm lại năm bề bộn nhưng công trình
Họ cuốn ngợp trong dòng đời cuộn chảy
Yêu đất này như mảnh đất nơi sinh

Năm mươi năm thời gian trôi nhanh quá
Gian khổ nhiều mà lòng vẫn mê say
Nhớ một thời bàn chân "cao hơn" núi
Củ sắn lùi thơm mãi đến hôm nay

Dòng đời tôi bao người xa vắng
Có dịp nào trở lại nơi đây
Trên đỉnh núi đã bừng lên ánh điện
Những công trình rực rỡ dưới trời mây

Điện Biên ơi! Một miền đất nhớ
Bao mồ hôi đổ xuống dựng cuộc đời
Chiến trường xưa nay mọc lên thành phố
Mảnh đất nào đẹp hơn thế người ơi!

Điện về Chu - Va

Tôi ngỡ ngàng trước cảnh nơi đây.
Một vùng đất cao nguyên hoang dã.
Dân bám đất bám đời kỳ lạ.
Bình minh không và hoàng hôn cũng không.
Những nếp nhà tranh phủ đơn sơ.
Gió lạnh thổi qua từng vách nứa
Cả cuộc đời vẫn xoay quanh bếp lửa
Ngọn đèn dầu vẫn le lói trong đêm
Dòng Chu Va vẫn chảy êm đềm
Qua cuộc đời qua bao thế hệ
Đã lâu rồi quê tôi vẫn thế
Vẫn chiếc cầu không đủ ván đặt chân.
Đảng đem về dòng điện sáng cho dân
Có điện rồi thoả lòng mong ước
Có điện rồi lại có thêm dòng nước
Có niềm vui dẫn đến mọi nhà
Mùa xuân này rực sáng cả Chu Va
Đêm miền tây không còn âm u nữa
Mỗi ngọn đèn thay bao ngọn lửa
Sáng cuộc đời sáng cả bản quê tôi.

Xuân Kỷ Mão

Nhớ Tây Bắc

Tạm biệt nhé miền Tây yêu dấu
Cứ ngẩn ngơ những buổi hoàng hôn
Nắng gửi lại một mảnh trời vàng ủa
Chỉ thế thôi mà xao xuyến tâm hồn.

Cành hoa gạo đỏ hoe chiều Tây Bắc
Những đôi lau gọi nhớ một mùa đông
Hoa ban trắng gọi ngày xuân đến sớm
Mùa én về ai thoả nỗi chờ mong.

Đường Tây Bắc con đường đi chưa hết
Cứ thăm xa xuyên những dải mây mù
Đèo vô kể ai đếm bao con dốc
Cứ lắc hoài như cánh võng mẹ ru

Ta cùng qua bao miền đất lạ
Tới Mường Tè, Phong Thổ, Mường Lầy
Một buổi chiều trên cao nguyên giá lạnh
Rin Hồ đây, trời mù mịt mây bay

Ta lại qua ngã ba Tuần Giáo
Đi ngược lên nơi ấy Tủa Chùa
Tiếng kèn lá nghe mênh mông nỗi nhớ
Chiều vội về tìm ngắt cánh hoa mua.

Ta lại về Điện Biên nơi hội tụ
Những niềm vui năm tháng đông đây
Ánh mắt em dành cho ta mỗi bước
Hạnh phúc đời mình bắt gặp ở nơi đây

Ái đã qua dòng sông Đà để nhớ
Không mênh mông cũng chẳng một cánh buồm
Thuyền xuôi én ngược xuôi, xuôi ngược
Nỗi vui buồn vẫn dần trải trên sông

Ái ra về nhớ Tây Bắc hay không
Tiếng trống đêm xòe dập dồn, rạo rục
Áo còm trắng em căng tròn trước ngực
Chén rượu đây anh uống trọn đêm nay

Dù tới nơi nào lòng cũng mê say
Nhớ mãi trong đời về miền quê đó
Hoa thổ cẩm đôi má chiều ửng đỏ
Miền Tây đây mảnh đất của yêu thương.

LÊ THÚY QUỲNH

Bút danh: Quỳnh Hoa

Ngày sinh: 15/7/1970

Dân tộc: Kinh

Quê quán:

*Nơi công tác: Trường THCS Noong
Luống huyện Điện Biên - tỉnh Điện
Biên.*

*- Hội viên Hội văn học - Nghệ thuật
tỉnh Điện Biên.*

*- Viết báo, viết văn, làm thơ - nghiên
cứu sưu tầm Văn hoá dân gian.*

*- Nhiều tác phẩm báo chí, văn học
đăng báo, tạp chí địa phương và
Trung ương.*

- Sách đã in "Một cõi riêng" (thơ).

Nghĩa trang A1

(Tháng 1/2004)

*Chiều chớm xuân chưa qua đông lạnh
Tôi tới ngôi yên vắng nghĩa trang
Chiều có tiếng hay chiều đang khóc
Những hồn xanh đi mãi không về?*

*Lăn quắt đâu đây còn vọng lại
Tiếng hát Kinh Kha lạnh sông Dịch
Tử sĩ gửi máu xương vào đất
Miền Tây ban trắng sắt se lòng.
Thấp những nén nhang thơm ngát mãi
Trước các anh muốn nói bao điều
Thời bình chẳng có bom lửa dội
Mà sao ta có chút yếu hèn?...*

Đêm mùa xuân (Khai bút xuân 2004)

Giao thừa.

Tôi đi miên man trong những pháo hoa bay
Khoảnh khắc thiêng liêng đất trời giao cảm
Cỏ cây bồng chồn khai nụ biếc tươi xanh,
Gió xuân, hơi lạnh vẫn đang còn.

Giao thừa.

Tôi nghe thấy tiếng những cành non
Của dây bằng lăng ven khu hồ trong trẻo
Rối rít hẹn nhau nở nhiều hoa mùa hạ
Cho tím lịm đất trời Điện Biên.

Ở phía bên kia con đường 279

Chuông đồng hồ Bưu điện lạnh lạnh reo vang
Chắc mùa xuân thức dậy sau tiếng ngân dài,
Có một người đi đón gió xuân về
Ngoái nhìn tươi xinh trẻ con khoe áo mới
Những miệng môi cười xao động trời mây.

Giao thừa.

Mẹ tôi sắp sửa vàng hương tạ trời đất
Cầu mong năm mới cháu con sum vầy,
Những điều yên ổn che chở thế nhân,
Mẹ chắp hai tay giữa trời xanh thật lòng.

Giao thừa.

Tôi đi qua nghĩa trang ven khu đồi A1
Hàng nong não trang nghiêm viếng hồn tử sĩ.
Chợt gặp trong đêm sâu
Bóng cô đơn một người đàn bà
Lặng lẽ lom khom giữa dãy hàng bia mộ
Chị thấp những nén nhang thơm
Ánh diêm bật lên sáng một khoảng trời.
Giá lạnh tiêu tan...

Những người đàn bà Mông
(Đèo Ma Thì Hồ tháng 7)

*Trên chuyến xe cuối ngày
Đèo Ma Thì Hồ vắt vẻo trong mưa
Người đàn bà Mông,
Vai đeo gùi măng rừng trĩu nặng
Đội cả cơn mưa rừng khó nhọc trèo lên xe.
Mùi mồ hôi ướt nước mưa chua ngái
Ngập tràn khắp không gian chật hẹp
Hành khách trên xe chau mày nhăn nhó
Cánh mũi chun lên miệng cất tiếng eo xèo
Người đàn bà cố thu mình vào chiếc gùi,
Thật bé nhỏ trong xe
Đôi mắt ngại ngần nhìn quanh...*

*Con tim tôi có đá nặng chèn vào
Khi gặp cái nhìn tội nghiệp...*

*Tôi thấy bao người đàn bà Mông
Tháng ngày tảo tần:
Mùa hạ hái măng,
Mùa đông bẻ củi,
Mùa xuân phát rẫy trả ngô,
Mùa thu làm lụi khung cửi...
Hạnh phúc nhất là chủ nhật xuống chợ
Dắt ngựa cho chồng bí tỷ rượu say
Vài chiếc bỏng đường mang về cho con trẻ
Chút muối, chút dầu thắp lửa rừng đêm.*

*Tôi chợt thấy mùa xuân!
Những người đàn bà Mông đi chợ tết
Chiếc gùi mây sau lưng
Vươn lên những cành đào hoa đỏ./.*

Cổng trời (Xuân 2002)

*Núi dựng thăm thăm!
Chợt tách làm hai nửa*

*Người Mông Huổi Lèng gọi: "Nó là cổng trời"
Gió hút thung sâu
Kéo mây vờn đỉnh núi...
Lãng đãng xa gần nhạc ngựa reo
Anh "cu tỳ" vai đeo dài xuống chợ
Mồm huýt sáo điệu nhạc của thợ săn.
Cô gái Mông mắt sắc - lá giang rừng
Tay cuộn lanh*

*Nhanh như con quay
Nếp váy đỏ, sênh xang nhịp chân bước.*

*Có khúc nhạc kèn môi,
văng vẳng tới tai trời...
Trời sai lính mở cổng...
Chủ, tớ say tình ngã nghiêng...*

(Huổi Lèng xuân 2004)

Chợ Tình

(Tháng 7/2000)

Đêm chợ tình chờ mong.

Có người trai 〇 Mông vai đeo bầu rượu

Hương nồng nàn thao thức gọi tình xưa.

Người yêu ta đâu?

Sau đêm trăng ba mùa đào nở

Gã trai bản gần đem ngựa cướp nàng đi,

Vàng thành ma nhà người.

Khúc hát làm dâu khắc khoải ánh trăng rừng.

Đêm chợ tình chờ mong.

Có người gái 〇 Mông môi thôi kèn lá

Diệu nhạc dặt dìu, tức tưởi ruột gan

Đêm chợt nhoè đi - sương giăng lê tãi

Người trai cũ, vòng ngực rộng chín sải

Sao chưa tới chợ tình đêm nay?

Đêm chợ tình chờ mong.

Có lão già 〇 Mông tóc trắng như ruột nứa

Vân về chiếc tẩu bên cụ bà tóc sương

Ánh mắt hai cụ răn reo, vời vời...
Như thấy xuân nào pao ném xuống đời nhau,
Thăm nói với nhau chắc đây phiên chợ cuối
Bởi hai chúng mình thấy đất đã gần hơn.

Những đêm chợ, bao tình nhân đang dở
Đắm đuối đến tim lại niềm nhớ mong.
Có kẻ gặp bạn có kẻ không gặp bạn
Có cả những người...
Bạn tình đã về chín tuổi...
Vẫn đến chợ tình...
Đôi mắt đôi tim và thấy ảnh hình xưa...

(Sa Pa mùa mưa)

Thầy giáo và con đò

*Nhớ có lần khi vui miệng thầy nói
Tôi như con đò chở khách sang sông
Bao lượt khách đi...
Có mấy người chở lại?
Mái tóc thầy bạc theo vết thời gian.*

*Buổi chiều nay đứng trước bến đò xa.
Nghe man mác sóng xô về dĩ vãng
Lớp học năm nào lơ nhô quỹ tiểu lâm
Thầy đứng giữa
Mắt chứa chan nồng ấm
Gửi hy vọng vào những chuyến đò xa...*

*Lớp học chúng tôi có đứa thành tướng tá,
Có kẻ thành nhà doanh nghiệp giỏi giang
Có đứa khi xưa hay bị thầy phạt lỗi
Giờ cũng thành nhà giáo thật chỉnh chu.*

Cả lớp gặp nhau kể bao chuyện rôm rả
Nào chuyện nhà cửa, chồng vợ, cái con
Chuyện ai xây nhà, mua ô tô, nhậm chức...
Riêng kể chuyện thầy loáng thoáng xa xôi.

Tôi theo nghiệp thầy cũng đi làm nhà giáo.
Thấm thía hơn nhiều điều thầy nói ngày xưa...
Qua bến đò chiều nay.
Bước chân xuống đò lòng tôi chợt day dứt
Vì chủ sở khi qua bến rồi...
Mình hơi hột,
Quên mất bến đò xưa...

Một ngày chớm đông 2005

MÙA A SẦU

- *Họ và tên: Mùa A Sầu.*
- *Ngày tháng năm sinh: 05/8/1936*
- *Dân tộc: Mông.*
- *Quê quán: Sính Chải, Tủa Chùa, Điện Biên.*
- *Trú quán: Nhà 06 phố 8 phường Mường Thanh - TP Điện Biên Phủ.*
- *Tác phẩm đã được in: Núi mọc trong mặt gương, Người Mông làm*

chủ đất nước, lòng tin, ánh sao rừng, trả lại cây cho rừng xanh, răng bừa nước, đất thép, quê hương núi, ruộng chộc trời, ma li pho, người cha, cái nhà, không mơ, mõ trâu, gõ cửa Mường Thanh, Núi Xín Thầu v.v...

Người mông làm chủ đất nước

+ *Ôi! anh em người Mông ta ơi!*
- *Bầu trời phía đông nổi lên màu vàng,*
Bầu trời phía tây nổi lên màu xanh;
Anh em người Mông ta ở các phía,
Các phương đến gặp nhau nói chưa được
Mấy câu đã hết giờ.

Bầu trời phía nam nổi lên màu xanh.
 - Bầu trời phía bắc nổi lên màu vàng;
 Anh em người Mông ta ở các phía,
 Các phương đến gặp nhau nói chưa được
 Máy lời đã hết ngày.
 - Tờ mờ sáng và sáng dần,
 Tôi trông bước chân anh đi qua,
 Rừng núi rung động theo bước chân anh.
 Tôi nhìn bước chân anh đi khuất,
 Thấy núi rừng rung động theo bóng chân anh đi.
 - Tôi bảo rằng, tôi không tiễn chân anh,
 Anh bảo tôi tiễn chân anh đi;
 Tôi tiễn chân anh qua 9 quả đồi, 8 mảng núi
 Sợ anh không lấy được tàu lá xanh lâu
 Thấm mồ hôi rơi của tôi.
 - Tôi bảo tôi không tiễn chân anh,
 Anh bảo tôi tiễn chân đi, tôi tiễn
 Chân anh đi qua 8 mảng núi, 9 quả đồi;
 Chỉ sợ anh không ngắt được tàu lá xanh
 Óng ánh lau thấm mồ hôi của tôi đến cạn
 + Ôi, anh em người Mông ta ơi!
 - Ruộng nương này là của ông cha ta,
 Bà cụ ta đào đắp lên mới khai thành ruộng.
 Mong cho tất cả anh em người Mông ta
 Ở các phía, các phương trong vùng trời,
 Vùng đất này cùng đứng lên làm chủ
 Thì đất nước mới vững bền.

- Ruộng nương này là của ông cha ta,
 Bà cụ ta đứng lên đào đắp thì mới hiến
 Thành bờ nương mong cho tất cả anh
 Em người Mông ta ở các phía, các phương
 Trong vùng đất, vùng trời này cùng đứng
 Lên làm chủ thì đất nước mới bền lâu.

- Dựng nước thì phải dựng đến tận cạnh trời.
 Đất nước này muốn vững chắc thì cầu mong
 Anh em người Mông ta ở trong
 Vùng đất này đứng lên cùng các dân tộc
 Đội chung một bầu trời.

- Giữ nước thì phải giữ, từ nội địa đến
 Tận bờ biên giới. Đất nước này muốn
 Yên ổn lâu dài thì cầu mong anh em
 Người Mông ta ở trong vùng trời này
 Đứng lên cùng các dân tộc, đứng chung một mảnh đất.

+ Ôi, anh em người Mông ta ơi!

- Ta muốn ăn ngon thì phải tự bàn tay ta làm ra,
 Ta muốn ăn đủ thì phải tự bàn chân ta đi tới:
 Không tin và không nghe kẻ xấu lừa đảo,
 Xuyên tạc, đừng chờ đậu phụ của người ta để ăn tết,
 Có ngày dễ bị lỗi lầm, hoả nạn từ trong trái tim.
 Không tin và không nghe kẻ xấu lừa đảo, dụ dỗ
 Đừng mong bát nước lã của người ta
 Biến thành rượu, có ngày dễ bị lỗi lầm,
 Hoả nạn đến tấm lòng trong sáng.

- Anh ra về địa phương,

*Cố gắng tăng gia sản xuất,
Làm gọn từ đầu bờ đến cuối bờ,
Từ dưới chân núi đến trên đỉnh núi,
Có ngày nào đó bạn bè, gần xa,
Mới không mong và không thiếu miếng ăn.
- Anh ra về địa phương,
Cố gắng tăng gia sản xuất,
Làm gọn từ cuối bờ đến đầu bờ,
Từ đỉnh dốc đến tận chân dốc
Có ngày nào đó anh em họ nội,
Họ ngoại, bạn bè mới không mong
Đợi mảnh áo của người ta để mặc.
+ Ôi, anh em người Mông ta ơi!
- Bố anh biết trồng, mẹ anh biết cấy,
Cấy anh lên trên nhà tầng - lầu cao.
Anh ra về chăm chỉ học tập điều tốt,
Lời hay, mai sau vừa được danh
Và con cháu cũng sống có tiếng.
- Bố anh biết cấy, mẹ anh biết trồng,
Trồng anh lên trên hòn đá hoa,
Anh ra về chịu khó tìm tòi, xây dựng
Làng bản giàu đẹp; mai sau dù tên*

Anh nhỏ, nhưng người ta sẽ đưa lên lớn
Và đều ghi nhớ thanh danh của anh.
- Thế kỷ này, những gì mới đo được
Các dân tộc ngồi bình quyền ngang nhau;
Chỉ có mồm ta nói đến, tay ta làm được
Thì mới có thể sống bình quyền ngang nhau.
- Thế kỷ (thời đại) này, những gì mới so
Được các dân tộc đứng bình đẳng như nhau!
Chỉ có người mình dám ra đi học thật,
Người kia kiên trì dạy tốt thì mới có thể
Sống bình đẳng giữa các dân tộc như nhau.
+ Ôi, anh em người Mông ta ơi!
- Ở dưới vùng đất này, cái gì có thể
Chảy đầy được nương, chỉ có nước
Mùa mưa mới chảy đầy nương.
Quyền lợi và nghĩa vụ nằm trong tay,
Chỉ yêu cầu anh em người Mông ta
Cùng các dân tộc anh em đứng lên
Dựng nước.
- Ở trên vùng trời này, cái gì có thể
Làm cho con đường khô cạn;
Chỉ có ánh nắng mùa xuân mới

*Có thể xây được đường khô cạn.
Quyền lợi, và nghĩa vụ nằm trong tay,
Chỉ yêu cầu anh em người Mông ta
Cùng các dân tộc anh em đứng lên giữ nước.
- Trên trái đất này, những gì mới
Đưa vòng quay đi chính sách!
Chỉ có quả đất cùng mặt trời,
Mặt trăng mới quay chính sách.
Yêu cầu anh em người Mông ta ở
Các phía, các phương đồng tâm nhất trí
Một lòng, cùng các dân tộc anh em
Đứng lên bảo vệ đất nước thì có ngày
Nhất định chúng ta giành được thắng chắc.
- Lời tốt, giọng hay anh mang về
Đến tận nhà dạy cho mọi người cùng
Hiểu thấu bài vở anh chỉ khoá tròn
Trong quả bầu
Lời tốt, giọng hay anh mang về đến
Tận nhà cho mọi người cùng nghe thấy;
Bài vở anh đừng đưa ra, mà chỉ gói
Tròn bỏ chìm tận dưới đáy.*

*Sáng tác nhân dịp hội nghị dân tộc Mông toàn quốc ngày 05 tháng 06 năm
1978 tại thủ đô Hà Nội vừa là chào mừng 02 ngày lễ 19/8 + 2/9/1978*

Núi mọc trong mặt gương

Ôi, bầu trời ngọn núi cao ơi!

Miền núi cao như bức tranh đẹp mọc trong gương...

Mùa đông mấy năm chưa trôi qua, mấy mùa xuân đã sà xuống.

Ngọn núi và lưng rừng nào cũng đến mùa xuân hoa đào mới nở

+ Ôi, bầu trời ngọn núi cao ơi!

Tiết trời miền núi cao gió thổi mát nhẹ suốt cả bốn mùa không nóng, không rét.

Đỉnh núi nào cũng có gái giỏi sống ở trăm năm, lưng núi nào cũng có trai tài sống ở trăm xuân, chân núi sinh ra người thầy nổi tiếng.

Ngọn núi nuôi dưỡng người già đáng quý.

+ Ôi, Bầu trời ngọn núi cao ơi!

Triền núi cao sinh cây vàng, lòng núi cao sinh ra mang bạc.

Sông núi là nơi che chở giúp cho cây vàng đánh thắng từ số trăm nghìn trở lên.

+ Ôi! Bầu trời ngọn núi cao ơi!

Miền núi cao một tay vô không kêu nhưng ta biết nói,

*họ biết làm, thì có ngày họ đến tìm, và nhiều tay vô kêu.
Một chân đứng lên thì không vững, nhưng ta biết nói,
họ nghe ra thì có ngày sẽ ào ào tiến cùng một con
đường.*

+ Ôi, Bầu trời ngọn núi cao ơi!

Núi cao là nương của ta, đồng bằng là ruộng của ta.

Đất nước rộng mệnh mông, người chủ do ta bằng,

quyền lực là rất to, ruộng đất do ta quản.

*Kẻ nào bụng không tốt, tỏ lời từ trong quả bầu, ta sẽ
bóp chết ngay trong trứng.*

*Tỏ lời qua khe cửa và lỗ hổng cháy nhà, ta biết ngay
không để một ai nghe thấy./.*

Vách núi

Vách đỏ là xương sườn của núi,
Vách xanh là cột sống của núi,
Vách trắng là bàn chân của núi,
Núi lở là cây chột - nước cạn,
Núi nghiêng là loài vật đổ theo!
Núi to, núi nhỏ, núi cao, núi thấp
Đều là bạn của người và chỗ đứng cho núi.

Ngày xưa ở nhà mẹ thường thờ dài...
Giờ này có khi bố vượt đỉnh đèo chết
rét rồi đấy!
Vách núi Sa Pa đi theo đường bộ
Chín tầng có đèo chết rét, nhiều
người đi qua sợ ý một tý, đã nghĩ
lại vĩnh viễn không về.
Dữ khách có dịp đi qua, chó chủ
quan khinh núi đèo cao.

Vách núi Pha Din, thường được
cha ông nhắc đến ai ai cũng đều

Bước qua đỉnh núi mười chín
tầng! vì đỉnh núi này án ngữ,
cả đời bao không sang Lai Châu
Điện Biên được.
Vách núi Lở Nhì Thàng chín tầng,
Hố Thầu năm tầng,
Làng Mỏ bốn tầng,
Giang Ma, Đào San ba tầng,
Cả xe và người trèo lên ai
cũng phải dừng lại để thở mới đủ sức vượt qua.
Thật đáng tự hào, dù vách
núi cao đến mấy cũng đều thua ta!

ĐBP, 20/10/2005

NGUYỄN VIỆT SỸ

- *Họ tên: Nguyễn Việt Sỹ*
- *Tuổi: 75*
- *Quê hương: Diễn Ngọc, Diễn Châu, Nghệ An.*
- *Trú quán: Số nhà 35 Nguyễn Chiểu*
- *phường Quang Trung, TP Vinh - Nghệ An*
- *Đơn vị chiến đấu: Đại đội trợ chiến (C) 926; Tiểu đoàn (D) 5; Trung đoàn (E) 774, Sư đoàn (F) 316. Nguyên chiến sỹ Điện Biên*
- *Hội viên hội Cựu chiến binh Việt Nam.*

Kỷ niệm về anh

Kỷ niệm về anh còn mãi trong em
Dấu mẹ tòng quân dẫn mình em biết
Đêm thao thức nhớ thương anh da diết
Tháng bảy ưu tư thấp hương nhớ trong lòng.

Cây gạo anh trồng bóng ngả tới bờ sông
Con ve sầu sáng nay lặng im lột xác
Mùi trầm hương gợi nhớ lòng đất mẹ
Nơi anh nằm bên đồng đội thân thương.

Làng ta nghèo quen một nắng hai sương
Hạt gạo trắng mùa xoay chuyển quê hương
Mưa bất chợt rối tóc em ngồi gõ
Nhuộm thời gian hằn bạc nếp đôi bờ.

Đường anh đi kết dài duyên nợ
Em nguyện cầu trọn đời sâu nỗi nhớ
Dáng hình anh và bao liệt sỹ không tên
Tháng bảy linh thiêng cho em làm ngọn nến
Bên gốc gạo già thấp lửa đỏ trời quê.

Điện Biên hôm nay

Tặng Mai Văn

Dâng hiến cho đời Năm Rôm, Mừng Thanh
Khu phố nhỏ đã đi vào trang sử
Dấu ấn vàng son địa danh ngày ấy
Ngày bảy tháng năm chấn động năm châu
Cờ được sáng một trời Đại Việt
Mang hồn nước guom thiêng lẫm liệt
Hào khí Điện Biên tỏa ấm đến giờ
Thời gian trôi đi anh Về quốc về đâu?
Nay trở lại hóa thành mới mẻ
Bốn mươi lăm xuân qua mà sao lòng thấy trẻ
Đời nối đời tiếp bước người xưa
Lá thu vàng nâng giọt nắng quá trưa
Nào ai biết nơi phượng hoàng chờ mãi
Bao năm tháng bao cuộc đời từng trải
Chỉ ta là đã khác với ta thôi

Đất cũ vườn mình đổi thay đến lạ
Phố phường nguy nga sạch đẹp từng ngày
Trên khắp bản mường cờ đỏ tung bay
Nhộn nhịp hát ca mừng ngày sinh nhật⁽¹⁾
Điện Biên hôm nay mang tâm lòng thuở trước
Xây dựng đứng oai phong - bản sắc - kiên cường
Làm sáng ngời rạng rỡ cả quê hương
Làm sáng ngời dòng chảy suốt biên cương

Xuân Kỷ Mão

Một thời để nhớ

*Một Điện Biên dài - sâu duyên nợ
Câu hát nào đưa tiễn người đi?
Đâu Tổ quốc cần - có bao cuộc chia ly
Để Nậm Rốm xuôi chở đầy câu hát
Để Mường Thanh mùa óng vàng nặng hạt
Để cam Mường Pồn ngọt lịm câu thơ
Để mùa hoa ban nở trắng khắp đôi bờ
Gửi bóng bên cầu anh chờ em đợi
Câu hát nhớ người đi kẻ ở
Vũ đuốc xòe sáng mãi Mường Phăng*

*Có một thời như thế dễ quên chẳng
Để câu nhớ câu thương thêm nặng dằm trong dạ
Ngày ấy gặp nhau bên hầm Anh Cả (*)
Em hát mượt mà "điệu lý giao duyên"
Tiếng em ca mà lòng xao xuyến
"Người ơi! ở lại đừng về!"
Ôi! câu hát ấm lòng bao lính trẻ
Giữa chiến hào đồng đội rất thương nhau
Âm thanh gợi nhớ một miền quê mẹ
Một tấm lòng một nón trắng nghiêng theo*

Sau "điều lý" em cười anh đứng gác
Vội tặng nhau một chiếc khăn piêu
Và một nhành ban sóng đầy vị ngọt
Ta hiểu ngọn ngành về câu lý ngày xưa

Người ra đi biệt mấy mùa cau
Giàn trầu đợi quán mình trước ngõ
Trăng trên trời khi mờ khi tỏ
Tấm lòng son đỏ giữa cuộc đời
Có một thời như thế đó ai ơi!
Để câu nhớ câu thương cứ theo hoài người lính

Trang nhật ký thấm mồ hôi và máu
Nước mắt chung đồng đội bạn bè
Khẩu súng ngổ ngang khi phải sang tay
Võng mềm chở che cho người nằm lại

Đường ra trận hai vai mang nặng
Cánh mai tàn hương Thốt - Nốt đón đưa
Súng lại nổ chung lòng cho chiến thắng
Thương cuộc đời sống dưới mái tranh xưa

*Sợi tóc trên đầu thấu hiểu nắng mưa
Năm tháng dạn dày nhìn trong ánh mắt
Bốn mươi năm chưa một lần gặp mặt
Để bây giờ còn lại câu thơ*

*Chuyện một thời nghe cứ tưởng như mơ
Ở đâu đấy nơi phương trời xa lạ
Và bất chợt về trong ta tất cả
Kỷ niệm xưa thành khúc hát ru*

*Tắt lửa chiến tranh tôi tìm về chốn cũ
Con đường nào cũng đầy ắp dấu chân
Yêu vầng trăng trên trời
Thương vầng trăng dưới nước
Hạt lệ đầm đìa - áo chẳng chịu khô!*

*Suốt chặng đường dài
Câu thơ theo người lính
Ngân mãi ân tình biết mấy người ơi!*

() Chỉ huy sở của đại tướng Võ Nguyên Giáp*

Thăm lại chiến trường xưa
Kỷ niệm 50 năm chiến thắng lịch sử Điện Biên Phủ
(7/5/1954 - 7/5/2004)

*Trở lại Điện Biên thăm chiến trường xưa
Núi rừng trùng điệp đá nhấp nhô
Đèo cao suối thẳm mây che bóng
Cửa mở Him Lam nhớ đến giờ*

*Bộc phá ống, ôm lao lên chốt
Tiếng nổ âm vang khắp núi đồi
Hàng rào gai thép bay tan nát
Đồng đội xông lên diệt giặc thù...*

*Mới đó mà nay đã về già
Đầu sương tóc bạc sạm màu da
Thấp nén hương thơm viếng đồng chí
Chiến thắng Trần - Đình - bản trường ca*

*Đất mẹ vẹn toàn Tổ quốc ơi!
50 năm ấy dạ bồi hồi
18 xuân xanh anh ngã xuống
Đồng đội tiến anh nghỉ chân đời.*

*Lịch sử tôn vinh giải đất này
Máu xương bùn đất trộn nơi đây
Hàng ngàn liệt sĩ đang nằm đó
Để lại thanh bình cho hôm nay.*

Trần Đình: Là mặt danh của Điện Biên Phủ

Trở lại Điện Biên

Bốn mươi ba năm tôi trở lại Điện Biên
Đường chiến dịch nay đã thành đại lộ
Chiến trường xưa mọc lên thành thành phố
Rộn rã nhịp khèn - rực rỡ ánh đèn khuya
Thăm dòi cháy trận công đồn oanh liệt
Nhớ mùa ban thấp lửa sáng thung sâu
Đường kéo pháo vào năm mươi năm trước
Nay hoá thành mặt phẳng dựng nhà lầu
Thăm Đồi A1 - Him Lam - Độc Lập (*)
Tôi cúi đầu trước mộ chí vô danh
Dì vật còn ngôi sao vàng năm cánh
Tự hỏi mình sao khắc được tên anh ?
Thăm Bảo tàng - Đài chiến thắng - Mường Phăng
Tìm dấu chân mình đi qua năm tháng
Thăm bản mường tình quân dân nghĩa nặng
Đêm Mường Thanh ngày ấy tiếng thoi đưa...
Thăm bạn bè đồng đội năm xưa
Trở lại Điện Biên bảo tồn lập nghiệp
Giữa ngọn lửa trao cháu con chuyển tiếp
Hào khí Điện Biên sáng mọi nẻo đường
Điện Biên ơi! Thuở chiến trường xưa cũ
Rừng bạt ngàn phủ trắng khăn mây
Tiếng hò reo xuyên thời gian chiến dịch
Nay vẫn âm vang ngân mãi khúc quân hành.

Điện Biên Phủ - 12/4 - 11/5/2004

TRẦN THÀNH

Bút danh: Thanh Huyền, Châu Trần

Ngày tháng năm sinh: 02/01/1962

*Quê quán: Ngô Quyền, Thanh Miện,
Hải Dương*

Trình độ chuyên môn: Thạc sỹ Lịch sử

*Nơi công tác: Văn phòng Đoàn đại
biểu Quốc hội - HĐND tỉnh Điện
Biên*

*Hội viên hội văn học nghệ thuật tỉnh
Điện Biên*

Nét chiều miền cổ tích

*Chiều chậm chậm trôi qua miền cổ tích
Sườn núi xanh thấp thoáng bóng ai về
Sương mỏng ảo như mối tình năm ấy
Suối mơ màng chở nước mắt đi xa*

*Em ở đâu giữa đại ngàn lồng gió
Hồn cỏ may, còn vương vấn câu thề?*

Bần bật mười năm anh viễn xứ
Hoàng hôn nào cũng ngỡ bóng em qua
Em đến và đi
Giấc mơ chiều cổ tích
Bao năm rồi mà ngỡ mới hôm qua
Hoang vắng quá
Thảo nguyên hoang vắng quá
Hoàng hôn buông
Dáng núi nhạt nhòa...

Nét xuân Điện Biên

Chập trùng núi, chập trùng mây
Rộn ràng phố xá, đắm say lòng người
Thoảng trong tiếng gió ngang trời
Quả còn ánh mắt thay lời đong đưa
Điện Biên đây thực hay mơ
Năm mươi năm ấy bây giờ khác thay
Vẫn rừng xưa vẫn đất này
Hoa ban vẫn nở trắng đầy trời xuân
Tình riêng một thoáng băng khuâng
Nhịp xoè cuống quýt, rượu cần mềm môi
Trao duyên Hạm khuống chào mời
Khèn môi da diết cho tôi tìm về
Chạm vào ánh mắt sơn khê
Nhịp thoi thao thiết lời thề năm canh
Nơi đây núi biếc non xanh
Bản trên làng dưới bức tranh họa đồ
Đồng xanh lúa, núi mướt ngô
Cam vườn chín đỏ xen mơ trắng ngần
Đất trời rạo rục vào xuân
Trong tôi lửa thắp một phần Điện Biên

Vẫn nhớ một miền quê

*Trai gái rời làng đi kiếm sống
Chỉ đàn chim vẫn lặng lẽ bay về
Nơi đó hội còn nhớ về quê cũ
Hay lạc vào những chốn đam mê?*

*Xin tạ lỗi với cây đa bến nước
Cùng lời ru êm ả cánh võng trưa
Gió đông bắc đấm mình ruộng trũng
Nhành mạ non thấp thòm vào mùa*

*Tháng tư
Tưng bừng làng mở hội
Rực sắc màu áo mới bầy, mới ba
Hoa xoan tím đậu trên vành khăn xếp
Những gái làng bông chốc hoá tiên sa*

*Chiều chèo diễn người xem chật ních
Câu hát í ới, xô lệch cả đêm hè
Em gái nhà bên hoá thân thành trái thị
Trái hôn mình trong tiếng hát say mê*

Chị hàng xóm khóc cười Tân giả dại
Bác trưởng làng oai vệ ngôi vua
Nay mười bốn mai trăng tròn rồi đây
Thị màu em tặng tẩy lên chùa...

Làng bình dị bờ tre, giếng nước
Mái đình cong, chiều ngả nón đi qua
Chim vút vút bay vào trong giấc ngủ
Dây trâu non, hẹn mùa cười anh về...

Trái, gái làng luôn hướng về chốn cũ
Như đàn chim tìm tổ ấm bay về
Dù cuối bể, chân mây nơi đất khách
Trái tim nào chẳng lắng đọng linh quê.

Nỗi niềm hoa cải

Xa lắm rồi thuở ấy một triền sông
Hoa cải nở hoa cải vàng ngăn ngắt
Anh ra trận giữa một chiều rét mướt
Sắc cải vàng níu bước anh đi
Dùng giăng nỗi niềm ánh mắt chia ly
Em nức nở trong sắc vàng hoa cải
Chiến trường xa
Mấy ngàn ngày rong ruổi
Canh cánh bên mình hoa cải ngày xưa
Chiều hành quân
Qua bến sông xa
Bất chợt gặp lời ru
Nỗi buồn hoa cải
Thương lắm lắm một thời con gái
Vòng cải ngồng vụng dại duyên xa.
Chiến tranh qua
Trở lại quê nhà
Em đã con bông, con bế
Cộng cổ ngày xưa ngọt, cay đến thế
Hoa cải vàng giốn ngọn gió ven đê
Hoa cải vẫn vàng, vẫn rực đến nhường kia
Sao mùa đông tê tái
Lời ước hẹn út miền xa ngái
Chiến tranh qua mấy chục năm rồi
Âm ỉ cải vàng vẫn cháy khôn nguôi.

Điện Biên, ngày 20/8/2004

Không đề

*Em qua
Suối cũng thần thờ
Mây ngàn gió núi
Ngẩn ngơ ngắm nhìn
Bồng bênh mây trắng
Lặng im
Con đường sỏi đá cũng tìm tú thơ.*

Mùa thu đã sang

*Trời xanh ngắt mùa thu đã đến
Nắng mịn màng trái thơm ngô nhà em
Con chuồn ớt lẻ loi bên giậu vắng
Triền sông xa cúc dại rực vàng
Thu mười bảy em lúa thì con gái
Mơn mớn xanh chao đảo lũ trai làng
Nhoẻn miệng cười duyên như chẳng biết
Em nói rằng mùa thu đã sang.*

Xa rồi một thời gửi lại

Xa rồi một thời gửi lại
Hồng hôn tím ngắt mặt sông
Mơ man gió thổi con gái
Thì thớm vực nước đêm trăng

Xa rồi một thời gửi lại
Náo náo hương đất, hương đông
Mơ hôi luống cày ướt đầm
Tím bầm giẻ mạ cuối đông
Cánh cò nhọc nhằn câu hát
Dây trời chớp lửa mưa giông

Xa rồi một thời gửi lại
Ngôi nhà vách đất mái tranh
Chú mèo lim dim sưởi nắng
Dây vườn hoa bưởi hoa chanh

Xa rồi một thời gửi lại
Nhưng hôm bî hôm đến trường
Vật nhau với từng con chữ
Xao lòng ánh mắt lá rầm

Xa rồi một thời gửi lại
Thập thò hò hẹn đêm trăng
Ngẩn ngơ cây đa bến vắng
Tiếng chèo khua nước xa xăm
Xa rồi một thời gửi lại
Bạc đầu... mà vẫn băng khuâng

NGUYỄN DUY TIẾN

Năm sinh: tháng 1-1942

*Quê quán: Hoàng Tây, Kim Bảng
Hà Nam*

*Trú quán: Nhà 18, phố 2, phường
Thanh Bình, thành phố Điện Biên
Phủ tỉnh Điện Biên.*

Điện thoại: 023827300

*- Hội viên Hội văn học nghệ thuật
tỉnh Điện Biên*

*- Lĩnh vực tham gia chính: Truyện
ngắn, ký.*

- Bút danh khác:

Nguyễn Duy, Vân Dung

Thu nhớ Bắc

*Thu nay lông lộng trời xanh
Reo vui trong nắng cánh chim hòa bình
Sương mai soi giọt long lanh
Chim vui nhảy nhót trên cành lựu lỏ*

Thu nay thêm thắm sắc cò
Bắc Nam dậy sóng biển cò rừng hoa
Hoa độc lập trái tự do
Hoa thơm trái ngọt thắm tô cuộc đời
Cây đời hoa lá xanh tươi
Hương thơm tỏa ngát đất trời ngàn thu
Thu nay cháu nhớ Bác Hồ
Muốn về bên Bác, Thủ đô vui cùng
Bắc Nam hòa một chiến công
Quây quần bên Bác về trong một nhà
Đẹp sao mắt Bác hiền hòa
Chòm râu trắng muốt, bạc phơ mái đầu
Mỉm cười tươi đọng rất lâu
Đẹp tươi đôn hậu dễ đâu so bằng
Trần cao đẹp tựa vàng trắng
Sáng trong soi tỏ đêm rằm trung thu
Bác ơi! Chúng cháu ước mơ
Đời vui bên Bác, bao giờ cháu quên.

Quân nhớ các anh

Sương đi xa nắng thu về man mác
Tiếng chuông ngân trầm mặc se lòng
Bước chân đi dòng người lặng lẽ
Đến viếng các anh bằng cả tấm lòng thành
Hồi linh hồn bao liệt sĩ vắng danh
Bên tượng đài chúng tôi nhớ các anh
Như vẫn nghe tiếng các anh cùng đồng đội
Lính áo xanh vang khúc quân hành.

XUÂN ĐẾN

Xuân đến lộc xanh như sen cành
Mặn mơ hoa nở trắng pha sương
Đào hoa khoe sắc hương xuân sớm
Én bay chao liệng xốn sang lành.

Xôn xao Noong Bua

*Tôi về Noong Bua, một màu xanh ngát
Gió thoảng hương sen lan tỏa đồng xanh
Dòng kênh xa xa nước về vui hát
Bình minh dâng sương sớm lung linh
Mây trắng trôi soi mặt hồ man mác
Bản làng xanh vương khói trắng thanh bình
Cây trái xum xê, bầu trời mát mẻ
Đàn trẻ thơ khăn quàng đỏ đến trường.
Tà Lèng nay nở nhiều ruộng bậc thang
Thêm ao hồ cho cá tôm lên núi
Cho cá vờn mây, mây gom nước cho rừng, suối
Rừng thêm xanh, hồ sáng mãi tựa gương.
Trang trại bung ra, bò trâu phổng lớn, sinh sôi.
Lắm lợn, nhiều ong, cây đơm trái ngọt dâng đời
Rau quả vườn xa nơi thị trường mỗi sớm.
Thu nhập đôi dư, ti vi, xe máy càng nhiều...
Bản làng vui thêm tiếng hát tình yêu
"Xống chụ xon xao" vang khắp mọi nhà.
Noong Bua xanh, một màu xanh yên ả
Mà tình người vẫn thấy xôn xao./.*

Lễ hội cầu mùa

Lễ hội cầu mùa, Mường Then xuân đến
Bản làng mong năm mới lại được mùa
Già trẻ, gái trai cùng trời xuân về hội tụ
Mang cả tình người trong trắng hương nếp tan.
Đầu gà vươn, dâng hương tầng Then (1)
Dâng lên cùng thần sông, thần núi
Với bao anh linh đã thác xuống đất này
Cho mùa vàng trĩu hạt bấy nay...
Vòng xòe dung đưa cuốn hút mê say
Tay trong tay dấu quen hay lạ
Rộn rã chung vui theo nhịp trống chiêng
Tùng chinh, tùng chinh chinh...
Inh lá ơi! Hát trong mắt ai lúng liếng
Đưa lời ca vang khắp gần xa
Con gái má hồng môi xinh tươi rạng rỡ
Bao chàng trai ngây ngất vui hòa ca
"Lầu sấu" (2) ai rót cho ai nghiêng ngả
Điệu xòe Mường Then nhịp chiêng trống lao đao
Lễ hội cầu mùa ngàn năm vẫn thế
Nhịp trống chiêng vang ngân vút trời cao.

Tình thơ

*Yêu thơ vui ghép mấy vần
Ảnh yêu thơ từ lời ru của mẹ
Yêu thơ yêu em anh chấp bút
Hồn anh bay bổng những vần thơ
Thơ đến với anh như xuân về ấm áp
Ảnh yêu em dòng nước mắt trưa hè
Thơ đến với anh như thu về gió mát
Nghe trong thơ rộn tiếng hát đồng quê
Đêm đông về cơn gió thổi lạnh se
Ảnh lắng nghe tiếng thơ đêm trong vắt
Yêu thơ, yêu em không yên giấc
Ảnh thức hoài để nhớ để nghe
Em có nghe trái tim thầm nhắc
Đã yêu rồi nhớ nhé đừng quên
Thơ và em bên trăng khuya vắng vặc
Sợi lòng anh giữ vững một niềm tin.*

BÙI THỊ HUYỀN TRANG

Bút danh: Ngôi Sao Kim Cương

Năm sinh: 18/12/1994

Quê quán: Yên Trị - Yên Thủy - Hòa Bình

Trú quán: SN 256, TDP4, Phường Thanh Bình, Tp Điện Biên Phủ

Học sinh lớp 6A, trường PTTHCS Thanh Bình, TP Điện Biên Phủ, tỉnh Điện Biên

Điện thoại: 023. 826906

Sở thích: Làm thơ, kể chuyện.

Đã in các bài thơ: Chim sẻ, Bầy chuột, Chú thợ mỏ, Đêromon, Quê hương Điện Biên Phủ, Nếu em là tất cả, Tiệc hoa.

Chuyện của chú chim rì

*Một buổi sáng đầu xuân
Có chú chim bé nhỏ
Bay từ đâu đến đây
Vui đùa trên thảm cỏ.*

*Hóa cười vui hỏi nhỏ
"Tên của bạn là gì?"
Chú chim giọng vui vẻ
"Tên tôi là chim rì".*

*Rồi một cơn mưa đến
Mang sức sống mùa xuân
Và mùa đông lạnh lẽo
Đã tan biến dần dần.*

*Quôn theo làn gió mát
Những cánh hoa đào rơi
Sương long lanh tựa ngọc
Làm đẹp thêm cho đời.*

*Chia tay với rừng cây
Chim bay xa, xa mãi
Đùa vui với mây hồng
Có hình hoa, hình trái.*

*Một ngày chơi vui rồi
Chim bay nhanh về tổ
Mặt trời sắp lặn rồi
Tạm biệt chim bé nhỏ.*

Điện Biên, ngày 5 tháng 3 năm 2006

Ốc Sên và Thỏ

*Ốc sên và thỏ
Là đôi bạn thân
Ốc thì chậm dần
Thỏ càng nhanh nhẹn.*

*Tình bạn thắm thiết
Bỗng bị lời ra
Chỉ vì đóa hoa
Làm thỏ thay đổi.*

*Thỏ nói: ghét ốc
Rồi đẩy ốc ra
Ốc nhìn đóa hoa
Và òa lên khóc.*

*Nhưng khi hoa rũ
Thỏ ngồi buồn rầu
Trông ốc, chẳng thấy
Ốc ở nơi đâu.*

*Thỏ bỏn̄g vùng d̄ậy
Chạy đi tìm ốc
Trời lạnh như cắt
Mà lòng buồn thiu.*

*A, ốc ở đây
Đang ngồi tha thẩn
Nhìn ốc tr̄n tr̄n
Thỏ như muốn khóc.*

*Thỏ lau nước mắt
Nói với ốc sên:
"Xin lỗi bạn nhẽ
Chuyện nhỏ, hãy quên".*

*Tình bạn thân thương
Sẽ được kết lại
Cao quý mãi mãi
Như ánh mặt trời.*

Điện Biên, ngày 05 tháng 3 năm 2006

Chú ếch con

*Trong khu rừng bé nhỏ
Có chú ếch tên: Nhi
Mỗi khi được sách mới
Chú thích chí cười khì.
Một hôm mẹ đi vắng
Chú nhảy ra vườn xoan
Tay cầm quyển truyện đọc:
"Đây là cánh hoa lan"
Ếch con chăm làm lắm
Lại đảm đang việc nhà
Vừa chăm làm, chăm học
Lễ phép với mẹ cha.
Ếch con ngoan ngoãn lắm
Được mọi người đều khen
Biết giúp người già cả
Biết nhường nhịn các em.
Ếch đoàn kết với bạn
Cũng ngoan với thầy cô
Làm sao cho xứng đáng
Là cháu ngoan Bác Hồ.*

Quê hương Điện Biên Phủ

Điện Biên Phủ ơi!
Một thành phố trẻ
Đạo rực ánh lửa
Lúa chín trên quê
Kia là lũy tre
Rì rào trong gió
Kia là bãi cỏ
Thả cho trâu ăn
Cánh đồng mênh mông
Ủ hương lúa mới
Bạn ơi, hãy trông
Màu vàng mong đợi.
Điện Biên nổi trội
Đủ loại sắc màu
Con sông Nậm Rốm
Chảy về nơi đâu?
Có làn gió mát
Lướt qua hàng mi
Buổi chiều khẽ hát
Lá hoa thầm thì.

Nếu em là tất cả

*Nếu em là ngọn gió
Thổi mát khắp mọi nơi
Nhẹ bay quanh trái đất
Làm sáng cả đất trời*

*Nếu em là chiếc lá
Lá sẽ luôn xanh tươi
Bốn mùa lá xanh tốt
Cho quê hương niềm vui*

*Nếu em là bông hoa
Hoa tỏa hương thơm ngát
Ông, bướm bay rập rờn
Đàn chim cất tiếng hát
Nếu em là tất cả
Tô đẹp cho Việt Nam
Là mầm non của nước
Em chăm học, chăm làm./.*

VŨ ĐÌNH THẮNG

Năm sinh: 1937

Nơi ở hiện nay: số nhà 13, ngõ 58, tổ 14 phố Bồ Xuyên, thành phố Thái Bình tỉnh Thái Bình

- Đã có thơ đăng trên các báo: tiếng nói Việt Nam tạp chí xây dựng Đảng - tạp chí tổ chức nhà nước báo Điện Biên Phủ - Nguyệt san báo Thái Bình tập thơ "Thành phố trẻ" - các tập thơ câu lạc bộ Lê Quý Đôn Thái Bình

Đêm hè

*Hạ huồn chi thế, hạ ơi!
Cho oi ả cả đất trời mênh mông
Gió về theo gió trên không
Để ngày xưa, ở lại trong tuổi già*

Nỗi niềm đau để phôi pha
Lên trong ký ức vẫn là tình khôi
Mỏng manh như hạt sương rơi
Mà gieo bóng nước, gương trời mai sau
Đêm hè giấc điệp nồng sâu
Chập chờn câu hát "Qua cầu gió bay"
Tình xưa nên nghĩa hôm nay
Mênh mông, về với những ngày mông mênh!

Hè 2003

Đường Đời

*Đường đời mênh mông qua những vòng cua hẹp
Đâu phải sắc màu đã là bông hoa đẹp?
Chắt nắn, lọc sương, giá rét, dạn dày...
Trong trắng hoa nhài thoang thoảng chút hương bay!
Lúc thanh thản là phút giây đời đẹp nhất.
Tâm trọng "Nhân" - hồn là tiên là phật!
Làm hạt mưa phùn trong trời đất bao la...
Và, cánh bông nhài thanh bạch giữa rừng hoa.*

Ký ức Phạ Đìn

*Em đón anh về chốn địa linh
Một thời kéo pháo vượt Phạ Đìn
Chín năm kết nên "Vành hoa đỏ"
Biết mấy tự hào ôi Điện Biên!
Hồng Cúm Him Lam giục bước lên
Soi dòng Nậm Rốm ngắm hình em
Muờng Thanh giờ sáng xanh thành phố
Nghĩa bản tình muờng vẫn vẹn nguyên
Mai một anh về nhớ Điện Biên
Đồng châu gợn sóng đón trăng lên
Có em soi bóng anh trong đó
Mặt biển đa tình thức trắng đêm*

TP.Điện Biên Phủ

5-2006

Chiến thắng Điện Biên

*Chiến trận "năm tư" vọng đất trời
Thắng thù hồn nước tỏa muôn nơi
Điện ngời "Lòng Chảo" xanh thành phố
Biên Giới miền tây tỏa sáng ngời*

VŨ ĐỨC TIẾN

Bút danh:

Ngày sinh: Năm 1924

Dân tộc: Kinh

Quê quán: Nam Định

Mùa xuân đất nước

Mùa xuân

Leo núi cao

Thấy cánh hoa đào đẹp

Nhớ công đức Bác Hồ

Nhớ ân nghĩa Đảng ta

Công ơn Đảng - Bác thật bao la

Mở đường chỉ lối cho Việt Nam

Tiến tới

Cách mạng Việt Nam vững bước trên đường thắng lợi

Đi lên dân giàu nước mạnh

Quốc phú - Dân cường

Việt Nam!

Việt Nam!

Ôi, đất - nước - núi - sông tuyệt đẹp

Dân tộc Việt Nam dũng cảm, thông minh

Việt Nam ta trên đà đổi mới

Công nghiệp hóa - Hiện đại hóa

Bừng sáng, giàu sắc hương

Rũ bỏ nghèo nàn - lạc hậu

Cùng đấu tranh cho ngày mai

Tay cầm tay anh em

Đảng Cộng sản Việt Nam

Là mùa xuân đất nước./.

Điện Biên Phủ tháng 2 - 1990

Thăm núi Mường Phăng

*Từ Mường Thanh đến Mường Phăng
Đường quanh dốc núi đẹp như tranh
Đây rồi ngọn núi hùng vĩ ấy
Dấu tích huy hoàng Đại - bản - doanh*

*Đã bao ngày đêm, bao máu xương
Quét sạch quân thù khỏi Điện Biên
Lệnh Bác Hồ - chúng con thề quyết thắng
Niềm tin tỏa sáng núi Mường Phăng
Niềm tin lan tỏa khắp Mường Thanh*

*Cảnh xưa lồng lộng núi trời mây
Rừng già bát ngát cây chen cây
Sâu trong lòng núi hàm tư lệnh
Còn ấm hơi người, vọng tiếng ai*

*Nơi ấy cơ quan đầu não mạnh
Biểu trưng ý chí của quân dân
Đại tướng đã cùng bao cộng sự
Tạo dựng chói ngời một chiến công*

*Nghe sóng Bạch Đằng, gió Chi Lăng
Ta say hùng khí núi Mường Phăng
Chiến công chấn động không gian ấy
Sáng mãi muôn đời đất Điện Biên./.*

Kỷ niệm 40 năm chiến thắng lịch sử Điện Biên Phủ.

Đường Xuân

*Xuyên qua năm tháng
Núi cao dốc hiểm
Tìm vết chân lạ
Tìm dấu kẻ gian*

*Giữ vững biên cương
Ghen vui bản làng
Giữ gìn độc lập
Đẩy lùi ngoại xâm*

*Nghe tiếng chim rừng
Bàn cùng gió sương
Trái tim ngọn đuốc
Long pha trên đường*

*Anh lính biên phòng
Năm chắc tay súng
Sống trong lòng dân
Đường anh - Đường xuân*

Theo dấu chân người

Kỷ niệm 115 năm ngày sinh Chủ tịch Hồ Chí Minh

Mười chín tháng năm

Mừng ngày sinh của Người

Chủ tịch Hồ Chí Minh

Bác Hồ Chí Minh

Hồ Chí Minh kính yêu

19-5 (mười chín tháng năm)

Mừng ngày sinh Bác Hồ

Như mừng đất nước mùa xuân

Chúng con xúc động mở trang lịch sử

Xiềng nô lệ - dân mất nước;

Cảnh đói nghèo - cùng khổ...

Bác - Đảng nhiều năm dòng thác gờ

Qua cuộc trường chinh máu lửa

Việt Nam sáng ngời:

Nước độc lập - tự do

Từ tay không vùng lên

Chiến thắng hai đế quốc to

Giải phóng tổ quốc Việt Nam

Cách mạng tháng Tám thành công

Mãi còn vang vọng tuyên ngôn Ba Đình lịch sử.

Chói mốc vàng son "giải phóng Điện Biên"

Sống động năm châu

Rực ánh hào quang "giải phóng Sài Gòn"

Đại thắng mùa xuân

Thỏa nguyện ước ngàn xưa

Thu về một dải "Bắc - Nam thống nhất"

*

* *

*Rạng rỡ Việt Nam
Kiên cường bất khuất
Đổi mới đi lên*

*Công nghiệp hóa - hiện đại hóa
Bản hùng ca từ thế kỷ hai mươi
Sức sống mới cho nền kinh tế
Khối công - nông - binh - trí...
Đội ngũ trẻ, dạt dào sức trẻ
Một đội quân hùng tiến theo Đảng tiên phong
Giàu sáng tạo, thông minh
Giàu nhiệt tình, trí tuệ
Dáng vươn mình đi tới những tầm cao...*

*Bác đã đi xa (Bác Hồ đã đi xa)
Mà cuộc sống hàng ngày như có Bác
Ở nơi đâu còn đói nghèo, bất công, áp bức...
Chúng con vẫn thấy Người gần gũi nhân dân.
Miền núi, miền xuôi
Từ Bắc chí Nam
Bác vẫn ngày ngày vui cùng con cháu...*

*Kỷ niệm 19-5
Mừng ngày sinh của Người
Toàn dân tộc Việt Nam
Chung lòng chung sức
Theo dấu chân Người
Hồ Chí Minh kính yêu!*

Điện Biên Phủ 9-5-2005

LÊ HUY TUYẾN

Bút danh: Lê Vũ

Ngày sinh: 20-12-1944

Quê: Giao Tiến, Giao Thủy, Nam Định.

- Hội viên hội văn học - nghệ thuật tỉnh Điện Biên

- Viết văn, làm thơ, quay phim, chụp ảnh.

- Nhiều tác phẩm, văn học đăng báo địa phương và Trung ương.

- Giải B, giải C giải báo chí toàn quốc.

- Sách đã in "Khi hoa ban nở" 2005,

"bố con A Thía" 2003 (in chung)

Đảng và đất nước

Nước về từ lòng núi

Mà thành suối, thành sông

Nước mệnh mang tươi mát ruộng đồng

Mà thành lúa, ngô, khoai, sắn

Nhớ câu "gừng cay muối mặn"

Đừng quên Đất nước nuôi ta !

*Đất nước trải phong ba
Thù trong, giặc ngoài muốn ta quên Đất nước
Nhớ câu "muối mặn, gừng cay"
Ớn Đảng tiên phong dẫn bước
Cho ta nên người
Cho ta mùa xuân nắng đẹp, hoa tươi
Đất nước đời đời bền vững!*

Xuân 2004

Nghĩa tình với đất

☉ Mặt trời xua tan màn sương,
Rõ dần vùng đất bản mường Noong Bua.
☉ Vỗ chím sớm nắng, chiều mưa,
Bao cây, con những vật vò héo hon

☉ Nghe câu đất hóa tâm hồn,
☉ Người ☉ lông xuống núi cái khôn đã về
Bỏ thuốc phiện, trồng cà phê,
Lập nên trang trại sum xuê vườn rừng
Lối nghèo gian khổ đã từng,
Bây giờ giàu có xin đừng có quên
Bảo nhau nuôi lấy chí bền,
☉ Nghĩa tình với đất mới nên cơ đồ!

12 -2005

Ta ra đi giữa mùa xuân

Mùa xuân này anh cùng em ra đi
Đến khu tái định cư nơi ở mới
Hai ta lòng dạ phơi phới
Vui vì cái lợi lớn lao.

+

Ta đi vì đất nước vươn cao
Máy điện Sơn La mọc lên
Dòng sông Đà vắn mình chảy ra ánh sáng
Hết hung dữ, thành sông vàng sông bạc

+

Ta đi dù phải xa lìa đất cũ
Đã thương nhau ngàn vạn ngày khắc ghi
Cứ gói cái nghĩ trong lòng mà đi
Cứ cất cái tình trong tâm mà đi.

+

Đất thiêng thành lòng hồ
Đất thiêng hết cần khô
Đất thiêng giữ nước cho người
Thủy chung là Đất và Nước

+

Đất nước cho ta sức mạnh
Khai mở quê mới thành lúa thành ngô
"Hạn khuống giao duyên", khúc ca "Cha lo" (*)
Lại rộn ràng, rộn ràng... say đắm!.

Xuân Bính Tuất 2006

(*) "Đêm Cha Lo" - Bài hát yêu quê hương biên giới.

Nghiêng nghiêng lá chè

*Đi giữa đôi chè
Trong cái rét tái tê
Mà tôi như ấm lại
Nhìn lá chè nghiêng nghiêng!*

*Có một làn gió riêng
Hương tay ai vương lại
Trong những ngày mê mải
Cho lá chè tươi xanh!*

Giữa đông 2005

Những cô y tá

*Những cô y tá yêu đời
Công việc bận bịu vẫn vui tươi
Bưng khay thuốc, chân đi như múa
Viên thuốc, mũi tiêm khéo lựa
Ngọt ngào, dịu êm
Đã bao lần cô thức trắng đêm
Bên bệnh nhân sẻ chia nỗi đau, cơn khát
Nghe hơi thở, nhịp tim bệnh tình cô biết
Để truyền niềm tin
Để cùng bệnh nhân chiến thắng tử thần!*

+

*Những cô y tá
Thầy thuốc của dân
Không phải thiên thần
Mà cứu nhân, độ thế
Cho người hồi sinh, sức khỏe
Cho đời hạnh phúc, niềm vui!.*

2/2006

NGUYỄN MAI VÂN

Bút danh: Mai Vân

Ngày sinh: 02-9-1938

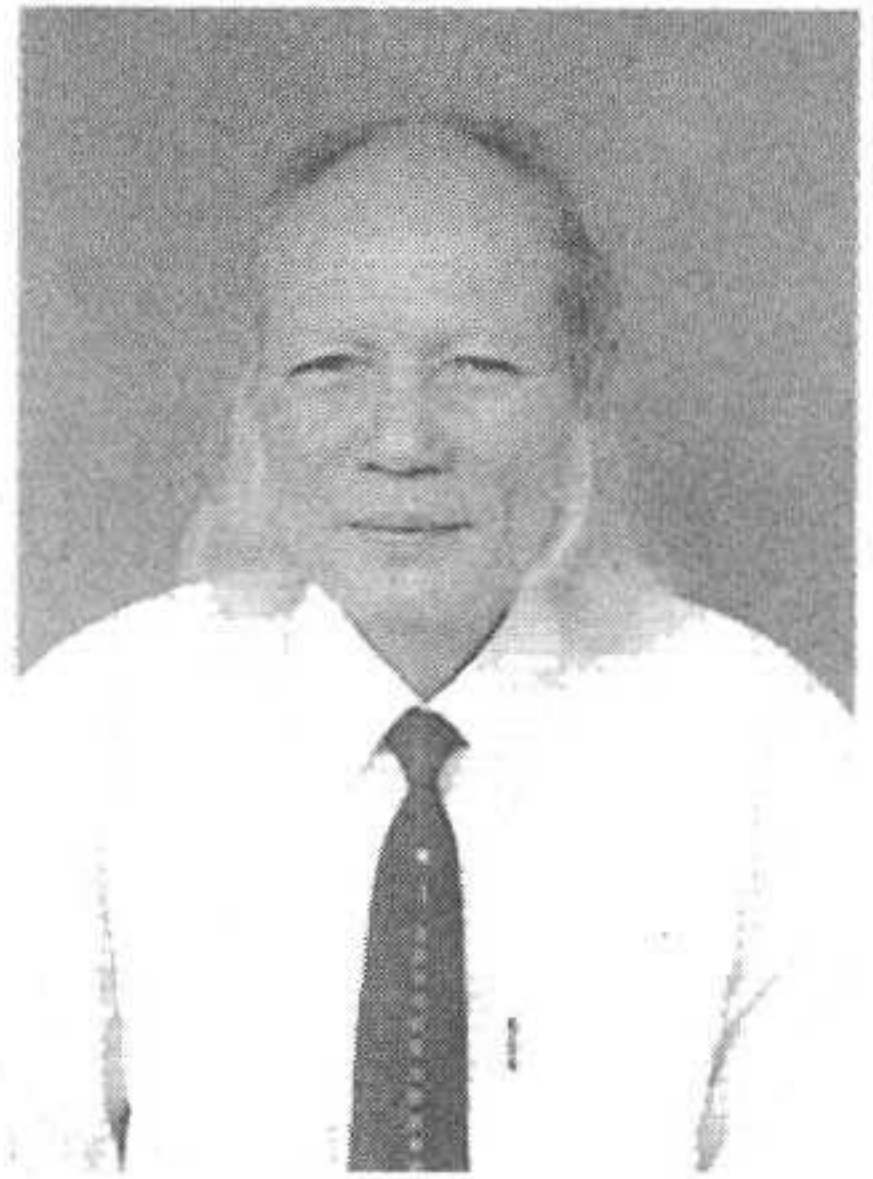
*Quê quán: Diễn Ngọc, Diễn Châu
Nghệ An*

*Nơi ở hiện nay: Số nhà 55 tổ dân phố
5 phường Tân Thanh, Tp Điện Biên
Phủ*

ĐT: 023.827001

Là hội viên hội VHNT tỉnh Điện Biên

*Là hội viên hội VHNT TP Điện Biên
Phủ.*

Xý ức chiến tranh

*Tình đời cho sợi nhớ
Đồng đội cho sợi thương
Tuổi thanh xuân khát vọng
Củ thêu đầy mơ ước*

*Tình thương yêu đồng đội
Phả hơi ấm vào nhau
Bên chiến hào giá lạnh
Như lửa ấm trong tim*

Lô cốt giặc nhòm ta
Lê súng trường sáng quắc
Lá ngụy trang xanh sắc
Màu áo lìm xồng pha

Kỷ ủa thời chiến tranh
Làm con tim nhức nhối.
Chiến tranh tù sâu lắng
Mà như mới hôm qua

Nhớ đồng đội quên thân
Thèm con khát mùa hạ
Mắt cay sẽ thuốc súng
Lá thư nhà chia vui

Cho ta quên một thời
Để nhớ lấy mọi người
Chuyện đời lính chúng tôi
Củ như hình với bóng

Nhớ tháng mười

(Tặng mẹ nhân ngày 20-10)

*Long lanh hồn nước ru lời mẹ
Gió rủ mây về với chiều thu
Năm tháng bỗng bênh qua sợi nhớ
Giọt tình, giọt nắng vẫn đầy voi!*

*Tháng mười. Nắng lúa vàng óng ả...
Không gian chiêm ngưỡng cả thời gian
Tuổi xưa nay hiếm còn hay mất?
Phảng phất đâu đây vị trái đời.*

*Hoa thơm - cỏ ngái còn bám đất
Đất trả cho người những niềm vui.
Mắt tìm trong nắng tia ấm lạnh
Ngỡ mình trong áng mây vấn vương...*

*Qua đi năm tháng lần trang sách
Chữ thầy - nghĩa mẹ hiện trong mơ
Vuông tròn trái đất! Vần xoay chuyển
Một đời người. Đất vẫn nuôi ta.*

Tâm tình người xem ảnh

Đi xem: (mảng đời triển lãm)

Có hình xen bóng của người

muôn phương...

Mắt cố nhân soi bóng hình

Để dòng thời cuộc ngập ngừng trong tranh

Tôi đi thăm mảnh trời riêng

Sắc cầu hồng đỏ! Năm mươi năm tròn

Ngắm trông cảnh ngộ tương phùng

Để mơ thắm! vẫn bàng hoàng trong mơ

Tâm sự mùa xuân

Năm tháng đã đi vào kỷ niệm

Có gì đâu mà phải đắm say

Phút giao thừa, ngồi tựa thềm xuân

Đọng lại trong ta một mối tình

Ái gõ cửa đêm giao thừa tĩnh lặng

Để lòng ta giật thột với thời gian

Hương ngây ngất bởi khói trầm nghi ngút

Khói đã mê cho những phút hư vô!

Chào xuân mới! Thời gian giao điểm
Ngọt bờ môi chén rượu mừng xuân
Đưa kỷ niệm xuôi về năm tháng
Sáng lung linh ánh mắt một con người.

Xuân đến vội! Ngọt ngào không tưởng
Trói buộc nhau vào cả bốn mùa
Cho nỗi nhớ đi vào cuộc sống
Một lần thôi chót đại không nguôi

Ta đắm say mùa xuân vĩnh cửu
Năm hai ngàn đến ngộ làm duyên
Ơi, sắc thắm mùa xuân đất nước
Một cây đời - Non nước thanh tao

Ta đã biết yêu nhau từ thuở nhỏ
Đến bạc đầu, con sóng vẫn làm ngơ
Dào dạt bờ vui trước thềm cát bụi
Sóng vỗ về in rõ vết chân mây...

Nhớ Huế'

Thân tặng anh Nguyễn Quang Hà - Tổng biên tập

"Sông hương" HVHNT Thừa Thiên - Huế

"... Hà ơi, tiếng mẹ ru nhè nhẹ..." *

Cay đắng bao nhiêu nỗi đoạn trường

Có một thương để cho mười nhớ.

Huế đâu rồi? Là mãi Huế yêu ơi!

Ta chưa đến một lần với Huế

Chỉ nghe lời ru của nước non

Qua cánh én, chim trong vườn vắng

Thả hồn thơ theo dệt ước mơ.

Chim đâu về? Qua làng biên giới

Có mây chiều đưa gọi chim đi

Đâu A1 - Kim Lam - Hồng Cúm

Đâu Mường Phăng, góc gác cội nguồn

Chim đang cánh, đo từng góc phố

Để mắt nhìn cửa ngõ Kim Lam

Đâu Quảng Phong, Hương Thủy,

Hương Trà

Đâu Phú Vang, Phú Lộc, Phú Lai

Đâu Hải Vân, Thiên Thai, Núi Ngự

Những tên làng, tên núi, tên sông...

- Tôi gọi anh "Đoàn quân Xứ Huế"⁽¹⁾
Bỏ ta mà đi ... từ bấy đến giờ!
Còn nhớ không anh (đoàn quân măng đắng)⁽²⁾
Quả ớt Mường Thanh dầm trong hạt muối
Chén rượu cần ngọt lịm, đắng bờ môi
Tấm hình chụp! Anh lên đường về Huế

*Nhân vườn tôi đã sai hoa trái
Buổi vông cành lá vẫn đung đưa
Cho tôi thả hồn vào trong nắng
Cánh thơ tình, mang dáng Điện Biên*

*Có một lần xa nhau để nhớ
Giữa Mường Thanh nở trắng Hoa Ban
Cho vương vấn vị hoa nhài thoang thoảng
Đậm đà hương sắc - Huế của ta ơi!*

* Tổ Hữu 1955 - Gửi Huế yêu

(1) Đoàn quân xứ Huế - Hội VHNT Huế lên thăm Điện Biên
7/5/1999

(2) Đoàn quân măng đắng - Hội VHNT Lai Châu - tiếp bạn bằng
đặc sản măng đắng

Chuyện tình một dòng sông

*Ai bảo mắt em xanh
Để nắng vàng soi bóng
Vấn vít với mây trời
Thầm thì trong tiếng gió...*

*Có một dòng sông reo
Từ đầu nguồn đất nước
Vang vọng đến muôn đời
Dòng sông em Nậm Rốm*

*Có một dòng sông chảy
Như nốt nhạc không lời
Từ ngàn xưa sâu nặng
Lẳng đọng đến bờ vui...*

*Ai bảo mắt em nhìn
Để lòng anh say đắm
Bởi một cuộc tình đời
Bắt nguồn từ khiếm nhã*

*Em là ai Nậm Rốm
Một dòng sông quý phái
Hơn cả những nàng tiên
Năm trong mơ mới gặp*

*Anh đang sống vì em
Mối tình đầu khát vọng
Từ trong trang sách vở
Đã từng nói - tình yêu*

*Ơi Nậm Rốm trong xanh
Người con gái Mường Thanh
Suốt cuộc đời lam lũ
Vẫn tần tảo với đời
Trong phong ba bão tố
Chẳng một chút ớn hèn
Chuyện tình một dòng sông
Ai mà chẳng phát thèm
Vì em là Nậm Rốm
Sống bên bờ Mường Thanh*

Điện Biên xuân 1998

Thăng giặc rồi lại mùa lăm vông

Anh và tôi không cùng một mẹ
Mà thân nhau như thể người nhà
Anh và tôi mùa xuân sáu chín
Không hẹn nhau con đường ra trận
Vai khoác ba lô mũ tai bèo...
Lá ngụy trang màu xanh quân phục
Nặng trĩu bên hông khẩu súng trường
Lặng đọng trong tôi miền đất lạ?
Cơn gió Lào rục nóng chói chang!
Đêm hành quân đi vào chiến dịch
Đèo đá, đèo mây - Xiêng Khoảng ơi!
Bản Ban, Mường Xứ, qua Phu Cút
Giặc tan rồi! Cánh đồng Chum...
Phu Khe, Phu Học còn lỗ nhố
Sầm Thông, Noong Chén giặc đen ngòm
Anh và tôi ở hai đầu núi
Núi Lào - Núi Việt đứng sánh đôi
Việt - Lào hai nước hai người mẹ
Gửi trọn cho đời những đứa con
- Nổ súng đi anh vào (Cù Kiệt)
Hả hê cho thỏa lòng lính trẻ
Biết căm thù và biết xung phong
Anh và tôi hai đầu đất nước
Tuổi thanh xuân màu xanh của nước
Cứ tràn trề thêu dệt Trường Sơn một dải
Thăng giặc rồi lại mùa Lăm Vông

Chịu trách nhiệm xuất bản:

TRẦN QUANG HUẤN

Biên tập:

NGUYỄN QUỐC CHIẾN

QUANG HUẤN

HUY TUYẾN

Sửa bản in:

NGUYỄN QUỐC CHIẾN

QUANG HUẤN

*In 450 cuốn, khổ 13 x 19cm tại Công ty TNHH In
Điện Biên. Giấy phép xuất bản số 43/GPXB-SVHTT do
Sở Văn hoá TT Điện Biên cấp ngày 15 tháng 9 năm 2006.
In xong và nộp lưu chiểu tháng 10/2006*